

VOL. LXVI.

No. 10

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

OBSAH:

Čsl. Red Cross. — Pres. Tomáš G. Masaryk (Cut).
— R. Kipling: Báseň "If". — Jar. Kvapil: Dvě převratové vzpomínky. — Jos. Čermák: O všeličem a trochu také o nás. — Oprava článku: Naše zvrácená intelligence. — Dr. Zd. Nejedlý: Naše nejbližší kulturní úkoly. — Mildred Kral, WAC (Cut). — Zprávy organizací: Fin. výkaz jed. AOS. — Náčetnictvo AOS. — Ú. V. Sbor: Zpráva vzdělavatele AOS. — Župa Střední. — Župa Východní. — Župa Severovýchodní. — Sokol Tyrš. — Župa Jižní. — Župa Pacifická. — Z naší matriky. — Adresář Obce, žup a odborů. — Jarka Jelínek: Technická hlídka.

MARCH 1945

Office: 2348 Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Entered as Second Class matter May 23, 1929, at Post Office at Berwyn, Ill., under the Act of March 3, 1879.

Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pořadatel:

Editor:

JARKA KOŠAŘ
3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Výpravčí: LAD MEJDRICH
2348 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesdávající se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje jednatel aneb účetní jednoty jednateli Předsednictva a též výpravčímu každý měsíc.

Úřadovna Předsednictva A. O. S.

VÁCLAV KONEČNÝ, jednatel

(Úřaduje od 9 hod. ráno do 4 hod. odpo.)

2345 So. Kedzie Ave.,

Tel. Rockwell 5085

Chicago, Ill.

436

KAREL M. PRCHAL,
starosta,

2419 S. Scoville Ave.,
Berwyn, Ill.

JARKA JELÍNEK,
náčelník,

1412 W. 18th St.,
Chicago, Ill.

KATA DANKO,
náčelnice,

4955 Henderson Ave.,
Chicago, Ill.

JOSEF FALTA,
pokladník,

3404 W. 26th St.,
Chicago, Ill.

JAR. J. ZMRHAL,
předseda Ústř. Vzděl. Sboru,
4301 W. Cullerton St.,
Chicago, Ill.

JARKA KOŠAŘ,
vzdělávatel Ústř. Vzděl. Sboru,
3122 S. Clinton Ave.,
Berwyn, Ill.

CZECHOSLOVAK RED CROSS ACTIVE AT HOME AND ABROAD

Washington. — A representative of the Czechoslovak Red Cross recently related the hardships the organization has experienced since its evacuation to London, and the scope of its activities in Allied lands, and spoke highly of the assistance received from the American, British and other organizations.

The Czechoslovak representative's statement, recorded for the Office of War Information, reads:

"When in the autumn of 1940 the Germans closed the Czechoslovak Red Cross and confiscated its property, the seat of the organization was transferred to London. Today our Red Cross is a guest of the British Red Cross, but as soon as circumstances will permit, it will return to its own country. Its activity abroad parallels the development of war's events.

In the beginning our Red Cross chiefly cared for the emigres, later for our wounded and ill soldiers from Great Britain and the Middle East. After Germany's attack on Soviet Russia, the Red Cross' main task was directed toward helping our people in Russia. Thanks to the British Red Cross and the help of Czechoslovaks abroad and their friends, it was possible to accomplish those immediate tasks.

"The lion's share goes to our American and Canadian compatriots, but especially the American Relief for Czechoslovakia.

"In Allied countries, now cleared from the Germans, help is being organized for the civilian population immediately behind the lines of the advancing Allied forces. The Allied commands have promised to release in greater measure the necessary transport media in the near future.

"The Paris delegation of the Czechoslovak Red Cross has just started its activities. It works in close cooperation with the French Red Cross and with the full support of the American and British Red Cross."

On this cooperation between the several organizations, the spokesman for the Czechoslovak group said: "The American Red Cross has promised a greater allotment of clothing for compatriots who have suffered damage; the British promised to ease the transport of goods from stocks prepared in England; and the French promised to contribute in the division of goods given by the Allies, and to place at our disposal the necessary storage and technical facilities."

(Dokončení na str. 239.)

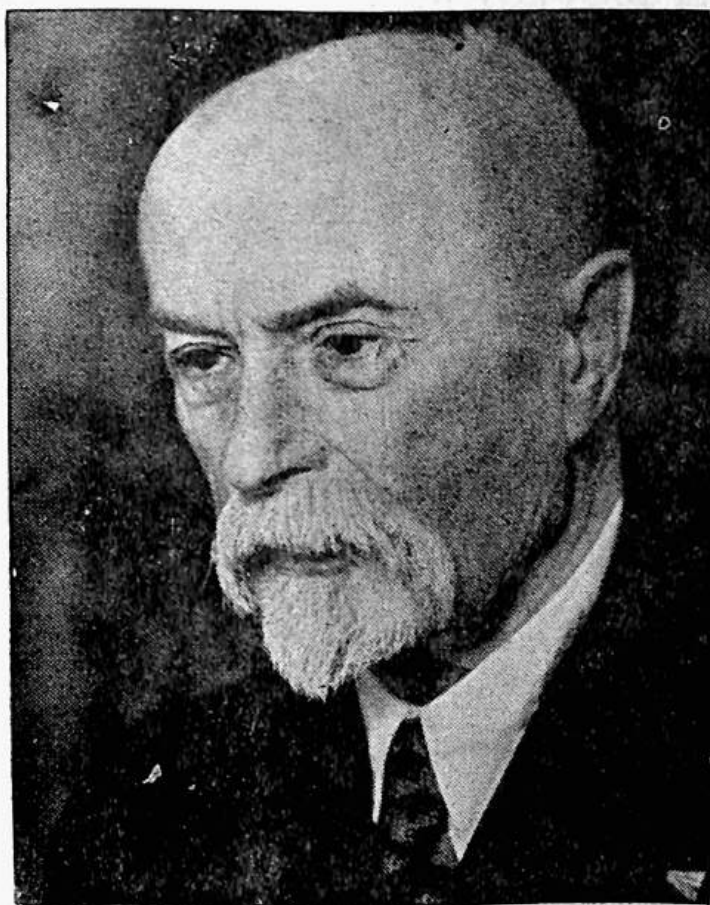
SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LXVI.

Berwyn, Ill., březen 1945.

Číslo 10.

PRESIDENT-OSVOBODITEL TOMÁŠ G. MASARYK.
(Narozen 7. března 1850 v Hodoníně.)

95th ANNIVERSARY OF THE BIRTH OF PRESIDENT-LIBERATOR T. G. MASARYK.

(Born March 7, 1850, at Hodonín.)

If you can keep your head when all about
you

Are losing theirs and blaming it on you,

If you can trust yourself when all men
doubt you,

But make allowance or their doubting
too;

If you can wait and not be tired by
waiting,

Or being lied about, don't deal in lies,

Or being hated don't give way to hating,
And yet don't look too good, nor talk
too wise:

If you can dream—and not make dreams
your master;

If you can think—and not make
thoughts your aim;

If you can meet with Triumph and Disaster
And treat those two imposters just the
same;

If you can bear to hear the truth you've
spoken

Twisted by knaves to make a trap for
fools,

Or watch the things you gave your life to,
broken,

And stop and build 'em up with worn-
out tools:

If you can make one heap of all your
winnings

And risk it on one turn of pitch-and-toss,

And lose, and start again at your
beginnings

And never breathe a word about your
loss;

If you can force your heart and nerve
and sinew

To serve your turn long after they are
gone,

And so hold on when there is nothing
in you

Except the Will which says to them:
"Hold on!"

If you can talk with crowds and keep your
virtue,

Or walk with Kings—nor lose the
common touch,

If neither foes nor loving friends can
hurt you,

If all men count with you, but none
too much;

If you can fill the unforgiving minute
With sixty seconds' worth of distance
run,

Yours is the Earth and everything that's
in it,

And—which is more—you'll be a Man,
my son!

("IF", by Rudyard Kipling, that hung
above the working desk of President T. G.
Masaryk.)

K 95. VÝROČÍ NAROZENIN PRESIDENTA- OSVOBODITELE TOMÁŠE G. MASARYKA.

(Narozen 7. března 1850 v Hodoníně.)

Když bezhlavost svým oken klidně měříš,
ač tupen, sám že nejsi bezhlavý,

když podezříván pevně v sebe věříš,
však neviniš těch druhých z bezpráví;

když čekat znáš a bez únavy mdloby,
neb obelháván, neupadat v lež,

neb nenáviděn, sám být beze zloby,
a přec slov ctnosti darmo nebereš:

Když umíš snít—a nepodlehout snění;
když myslíš,—aniž však to za cíl máš;

když Triumf snášet znáš i Ponížení
a stejně obou podvodníků dbáš;

když nezoufáš, necht' pravdivá tvá slova
lstí bídáků jsou pošlapána v kal,

a dílo žití hroutit zříš se, znova
však buduješ a lopotíš se dál:

Když shrnout umíš hromadu svých zisků
a na jediný bod že riskovat,

a po prohře se vrátiti k východisku
a slovem nelitovati svých ztrát;

když přinutit znáš srdce své a čivy,
by s tebou vytrvaly nejvěrněj',

ač tep a pohyb uniká ti živý,
a jen tvá Vůle dí jim: "Vytrvej!"

Když sbratřen s davem, uchováš si hrdost
a nezpyšníš, byt' bluvil s tebou král,
když lásku přátel sneseš, soků tvrdost,

když svůj jsi, všem nechť druhem jsi se stal;

když minuta ti vteřinami všemi

jak při závodu sloužit musí,—nuž,

pak vše je tvé, co na této je Zemi,

a—což je víc—pak, synu můj, jsi Muž!

(Pozn.: Toto jest proslulá báseň "IF" od Rudyarda Kiplinka, jež v rámci visela nad pracovním stole Masarykovým. Český překlad je od prof. Dr. Otakara Fischera.)

Vzpomínajíce tatíčka, našeho Masaryka, vzpomínáme při tom převratové dny — výsledků obětavé práce jeho.

DVĚ PŘEVRATOVÉ VZPOMÍNKY

JAROSLAVA KVAPILA.

I. V podvečer svobody.

Říjnový vzduch byl nasycen jakoby jarním očekáváním. Byl však nasáknut i hrozivou epidemií chřipkovou; lidé houfně ulehali a umírali a s předtuchou velkých dějinných událostí se blížila i předtucha příští zimy ve vyhladovělé a chřipkovou nákazou zamořené Evropě. Tak to u nás vypadalo dvě tři neděle před převrácením, jehož blízkosti jsme se přes všechny překotné události tak záhy nenadáli.

Nešlo už o záchranu staré monarchie, šlo již jen o nějakou likvidaci. V zahraničí byla naše situace rozhodnuta, ač zprávy o tom české veřejnosti podávali ještě se nemohly. Dne 14. října notifikoval dr. Beneš francouzské vládě zřízení zatímni vlády československé se sídlem v Paříži; nazítří byl náš stát francouzskou vládou uznán. Za několik dní poté vydal Wilson svou slavnou odpověď Rakousku; její obsah se stal u nás známým v pondělí 21. října, načež rakouské úřady se uvolily vydati českým politikům cestovní pasy na jízdu do Ženevy, a to na schůzku s Benešem, tehdy už našim ministrem zahraničí.

To již zasedal trvale Národní výbor v pražském Obecním domě za předsednictví Švehlova. Věděl ovšem víc než co mohlo výbor učit za těchto vzrušených chvil plných do novin, na něž si tu a tam ještě troufaly poslední censorské záchvaty: v Národním napjatosti způsobil socialistický 14. říjen, jenž se velmi zazlival socialistům jakoby pokus o předčasnou a nebezpečnou srážku se státní mocí tam, kde již měla vládnouti jen jednotná kázeň národní. Důsledky tohoto 14. října zmizely však napodiv rychle, snad právě proto, že příští pondělek o-

známil světu notu Wilsonovu a tím vstup do období rozhodujícího.

Čeští politikové a finančníci odjížděli tedy po tomto pondělku v několika skupinách do Ženevy, a cestou přes Vídeň sešel se ještě Klobáček s císařem Karlem, jemuž už záleželo jen na tom, aby se všechno vyřídilo bez krveprolití. Tuto snad svémocnou schůzku Klobáčkovi u nás dlouho zazlivali, tou se však nedalo nic už polepšit ani zkazit. Doma se po tomto 21. říjnu mluvilo a psalo naplno, neboť 'události zahraniční dokonale připravily blízkost osvobození, a šlo jen o včasnost jeho data. Národní listy, zastavené úředně po událostech květnových slavností divadelních, počaly nyní bez úředního povolení znova vycházet, a noviny ostatní psaly s nimi již bez ostychu o monarchii jako o nebožce.

"Národní výbor a s ním bezvýmínečně veškeren český lid nezlomně trvá na stanovisku, že s Vídní není pro český národ žádného jednání o jeho budoucnosti," hlásala Národní Politika, jež pak za nějaký den uveřejnila doslovnou zprávu o notě Benešově ze dne 14. října a o složení prozatímní vlády československé. A v touž dobu došla do Venkova přes Varšavu památná zdravotní Benešova, zahraničního už ministra, počínající se slovy: "Bratři, v důstojném klidu očekávejte příchod příštích událostí!" Z vídeňské Arbeiterzeitung zvěděli jsme dne 24. října, že "Wilson nepokládá už Čechy a Jihoslovany za národy Rakouska, nýbrž za samostatné válčící moci", a nazítří napsal Viktor Dyk do Národních listů že notou Wilsonovou "po státu polském vstoupil v život stát československý a jihoslovanský." Na čelném místě Národních listů byly v neděli dne 27. října podobizny Masaryka a Wilsona a úvodník Herbenův provázel je slovy: "Stojíme už oběma nohama na revoluční půdě, dýcháme prach bojů se budov a překročujeme poslední pahorky před Jordánem, za nímž leží zaslíbená země mladé svobody."

Tuto uzrálou situaci třeba si připomínat při pozdějších nechtutých sporech, zda nás osvobodilo naše zahraničí — či teprve osmadvacátý říjen!

V ten čas byl dr. Rašín v denním či vlastně nočním telefonickém styku s Tusarem, od něhož se z Vídně dovalal zároveň všech světodějných novinek. Tusar oznamoval, že se italská fronta hroutí a zhroutí co nevidět a ve Vídni že se chystají na bezpodmínečnou kapitulaci. Pražské policejní ředitelství chtělo narychlo dopravit ještě svůj archiv do Vídně, ale bdělost na-

ších železničářů to včas překazila. Přišel jsem v sobotu večer náhodou do redakce Národních listů, když tam Sokolové donesli zprávu, že vagon s policejním archívem byl na vršovickém nádraží zavezen na chybnou kolej a tam někde i převržen, aby nemohl dále. Dvanáctá hodina mohla udeřit co nevidět.

V noci s neděle na pondělí 28. se dověděl Rašín od Tusara, že to prasklo a Vídeň že kapitulovala. Doktor Scheiner, který bděl po celou noc u svého telefonu, dostal ve tři hodiny ráno výzvu Rašínovu, aby Sokolstvo bylo časně ráno pohotové. Přesto se ještě nepomýšlelo na to, aby nastávající den byl výbuchem; ten výbuch se dostavil docela živelně v tu chvíli, kdy v pondělí ráno vešla v známost nota Andrassyova, oznamující Wilsonovi naprostou kapitulaci. Všechno to, co se dělo dotud a o čem došly zprávy z ciziny — zprávy ústním podáním namnoze ještě zveličované — všechno to naplnilo zatím český vzduch tolika hořlavínami, že nota Andrassyova stačila je zapálit. Víím, že Rašín sám byl tím překvapen; ještě v deset hodin dopoledne, kdy již bylo Václavské náměstí zaplaveno jása-jícími zástupy, kdy vojáci strhovali rakouské odznaky se svých čepic a ulicemi znělo nahlas a jásavě jméno Masarykovo, uvažoval Rašín v redakci Národních listů, zda to přece jen nevybuchlo předčasně. (Je zajímavé, že mi touž nejistotu projevil ještě odpoledne šéfredaktor Venkova, zesnulý již Karel Jonáš, týž, od něhož jsme nazítří ve Venkově četli radostnou báseň pozdravující den svobody). Ale obezřetost, s níž za předchozí noci učiněna všechna opatření na ochranu veřejného pořádku, pohotovost, s níž se předsednictvo Národního výboru hned ujalo moci do všech důsledků, a na nejvyšší ten zdravý smysl našeho národního ducha, který bez úhony strávil všechny rozpaky a bludy svých politických vůdců za prvních let válečných a posílen jistotou o zdaru a vítězství našeho odboje zahraničního osvědčil i nyní v té závažné chvíli kázeň a rozvahu — to všechno se sjednotilo v tento slavný osmadvacátý říjen tak šťastně, že uplynul bez zmatku i bez násilí jako nějaký svátek národní.

Den, kdy to praskne at' tak či onak, očekávali jsme všichni s velikou starostlivostí. Lid byl vyhladověn, všechna autorita státní moci již dávno selhávala a v temných koutech jistě číhali živlové, již jsou hrůzou a neštěstím každé vzpoury sebe spravedlivější. Vzpomeňme na prosincové bouře roku 1897, jež se počaly za poměrů docela sytých a normálních proti ně-

mecké zvlí po pádu nařízení Badeniových a jež měly již třetí den v zápětí ošklivá rabování, protižidovské výtržnosti a všechny jiné znaky, že nad krásným hnutím na vrchu neukázněná spodina: oč nebezpečněji bylo v čas obecného hladovění, po čtyřletém dovoleném, ba prikazovaném zabíjení lidí, za bezmoci a zmatků dosavadních úřadů a veřejné bezpečnosti! Válka Německem způsobená a všechno, čím se nám po německu hrozilo, bude-li Německo vítězem, posilovalo nyní naši starost a více ještě úzkost našich Němců, aby kýžený den našeho účtování s Rakouskem se nezvrhl v události, jež zmocněny vyvržením kalných proudů mohly naráz uvést všechno v hrůzu a zkázu. A zatím 28. října hudba a zpěv v ulicích, radostné průvody a vlastenecké řeči — po chrípce čistě jasna jakoby ani památky — před německým kasínem i před německým divadlem sice sokolské hlídky, ale i bez nich všechna bezpečnost té pražské menšiny, již se ani vláskem na hlavě nehnulo!

Ještě pozdě v noci obešel jsem opatřen páskou Národního výboru pražské kavárny a hostince, zda se přece někde něco nesešlo. Všude hrála hudba, všude bylo rušno a veselo. Ve vinárně u Lipperta, kde se scházela společnost většinou německá, natrefil jsem vídeňského herce Kramra, jenž se měl státi dnem 1. listopadu novým ředitelem zdejšího německého divadla a přijel nic netuše do Prahy zrovna dnes. Seděl v koutku vinárny nevím už s kým a vida mne vcházet, šel mi úzkostlivě v ústrety. "Snad popřeje český národ i teď německému umění trochu skromného místačka?" zeptal se mne nedůvěřivě, a teprve moje srdečná a kamarádská odpověď ho uklidnila. Za nějaké čtyři neděle, když už vlny strachu opadaly, mluvil se mnou kolega Kramer mnohem sebevědoměji.

Vracel jsem se domů na Letnou až někdy ve tři hodiny ráno a otvíraje dům zeptal jsem se své ženy (Poz. red. Hana Kvapilová, žena básníka a dramaturga Nár. Divadla Jar. Kvapila, byla největší českou herečkou své doby): "Prosím tě, byla to dnes národní slavnost — anebo je to už ta revoluce?" Tak nijak se ten krásný osmadvacátý říjen opravdovně revoluci nepodobal!

II. 28. říjen 1918.

Naši už byli několik dní v Ženevě, kam odjeli na schůzku s Benešem za souhlasu c. k. úřadů; o brzkém zániku monarchie nebylo pochyby a platila jen slova Hamletova, že nebude-li to teď, přece to přijde, a být připraven že je všechno.

Bylo sychravé pondělní dopoledne, vzduch ještě zamořen chřipkou, která v tu dobu zle řádila, i nechtělo se mi po ránu od psacího stolu, kde mi uvízla korektura politické brožurky. V divadle jsem neměl zkoušek a jen na hodinu polední smluvenou schůzku s Vojanem; vydal jsem se tedy ze svého letenského příbytku až po jednácté dolů do Prahy a spíš ze zvyku než účelně zastavil se cestou v obchodní komoře u přítele Matyse, u něhož bývalo hodně cizozemských časopisů. Tam jsem zvěděl, že prý došly nějaké náramné zprávy, dokonce snad o kapitulaci: to mne hnalo dál.

Už na Příkopech zpívající davy a v nich se provolávala sláva Masarykovi! Na dolejší konci Václavského náměstí zastal jsem dra Scheinera v živém hovoru s chotí dra Jaroslava Preisse, sestrou to nezapomenutelného Václava Dostala, jednoho z našich prvních hrdinů na francouzské frontě.

"Človče, už je to tady!" zavolal na mne Scheiner, jedva mne zahlédl, a chvatně zopakoval, čeho se právě od něho paní Preissová dovídala: že Rakousko kapitulovalo a že to spustíme naplno. Scheiner už byl od časného rána, ba od noci v pilném shonu, neboť už v noci dostal Rašín telefonickou zprávu Tusarovu o situaci a ještě v noci pobídl vůdce Sokolstva k smluveným opatřením, ačkoli sám ještě uvažoval, zda je časno začít už dnes.

Desateré myšlenky prohnaly se mi v tu chvíli hlavou, ale to v takových náhlých okamžicích bývá, vynořil se z nich nápad, jenž ani neměl tolik naspěch; vzpomněl jsem si, že máme v ředitelně Národního divadla drahocenný prapor, dar to našich amerických krajanů z roku 1885 za jejich první hromadné výpravy do staré vlasti. Praporem země Wilsonovy lze teď nejlépe pozdravit den, kdy se už bohdá nadobro kácejí staré řády evropské!

Letěl jsem do Národního divadla a tam na schodech potkal Vojana už odcházejícího. "Já vím, teď máš jiné starosti, k vůli mně se nezdržuj!" volal mi v ústrety, sám máje naspěch do ulic, kde zatím rozruchu přibývalo. Vyběhl jsem do ředitelny, svolal sluhy, aby šnali se zdi americký prapor a donesli jej se mnou do divadelní loggie. V tom vešel stavební rada Skopec, správce divadelní budovy jakožto zemského ústavu; přišel se zprávou, že se odkudsi telefonuje, aby se na divadle vyvěsily prapory, ale on že nemá dosud ze zemské správní komise nijakých pokynů a že se tam do malostranských úřadoven nemůže

dotelefonovat. "Vyvěsit, zčerstva vyvěsit!" povídám a pospíchám s americkým praporem přes jeviště a tmavým hledištěm do loggie. Cestou přes jeviště, kde zatím zkouška přerušena, přibývalo nám průvodu a do loggie vešli jsme už pěkným zástupem. Sotvaže americký prapor zavál v průčelí milované budovy národní byl radostně pozdravován zástupem na ulici: kde kdo těmto barvám vzdálené země porozuměl.

Z divadla jsem spěchal zpátky k Obecnímu domu, kde byly kanceláře Národního výboru. Byla asi jedna hodina: ulice už se ozývaly jásotem, vojáci strhávali jablíčka s čepic a důstojníci poslušně urežávali rakouská znamení se svých uniforem. Po ulicích jezdily, kde se vzaly tu se vzaly, nákladní vozy, na nich stála zpívající mládež a mávala šátky. Tu a tam počaly se objevovati praporky.

U Prašné brány někdo mne zastavil a povídá, že prý už na Prager Tagblatu vztyčili americký prapor. "No, to snad přece ne tak honem?" vyslovil jsem pochybnost. Opravdu, bylo to žertovné nedorozumění. Sotvaže se totiž roznesla ulicemi zpráva, že na Národním divadle vlaje americký prapor, vztyčili jej i na budově česko-americké banky Bohemie. Někdo si při tom banku Bohemii spletl s redakcí německého listu stejného jména a někdo prý tuto Bohemii s Prager Tagblatem — a odtud tedy americký prapor prý v Panské ulici, již jsme za války říkali žertem Siegesallee, protože si tam pražští Němci houfně chodívali pro vítězné a často, ach tak pochybné zprávy o slavných činech armád rakouských a zvláště těch německých.

V Národním výboru, kam jsem zatím doběhl, udílel už Švehla rozkavy. "Nějakou hudbu do ulic kdybyste mohl sehnat," povídá mi, "aby to šlo všechno hodně z vesela! A vůbec do ulic, pánové, ať se nestane někde nějaká hloupost!" Opásali jsme se na rukávech bělo-červenými odznaky a rozešli se z Národního výboru do ulic.

Docházejí k německému kasinu na Příkopech, zahlédl jsem mohutný zástup; táhl zpívaje od Václavského náměstí. V jeho čele populární Karel Hašler a několik vlájících praporů. Napadlo mne, že by každá demonstrace před kasinem vypadala teď hloupě, dal jsem se tedy zvednouti na ramena několika studenty, kteří vidouce na mém rukávě odznak Národního výboru šli mi v patách, a promluvili k blížícímu se zástupu. Rázem jsem vycítil, že všechny ovládá nadšení a nikoho pomstychtivost. "Pojďme nahoru k paní Masarykové!" vo-

lali jedni. "Na Staroměstské náměstí!" křičeli druzí. Věděl jsem, že paní Masaryková je churava, že není ani ve svém bytě, a kdyby byla, že by ji každá sebe radostnější demonstrace rozčilovala. Vydal jsem tedy heslo: "Na Staroměstské náměstí!"

Sotvaže jsme prošli Prašnou branou, hnal se proti nám Celetnou ulicí zástup jiný. Maďarské vojsko vtrhlo prý na Staroměstské náměstí, vytlačilo odtud obecnost a má namířeny zbraně . . .

Odcházejí z Národního výboru, zvěděl jsem, že se už stala dohoda, aby vojsko bylo z ulic odvoláno, i pokládal jsem za vhodné uklidnit znepokojený zástup. Proto jsem dal pokyn, aby se na Staroměstské náměstí přece šlo. To bylo již liduprázdno a kolem dokola obkličeno maďarskými vojáky s nasazenými bajonety. Šel jsem k veliteli, stojícímu poblíž Týnského kostela, představil se mu jako člen Národního výboru a žádal, aby nadělal nějakých opatření, že ručím za zástupy mne provázející a že už by bylo zbytečno způsobit krveprolití, když je věc tak jako tak prohrána.

"Ale do mne tu někdo strčil, a stane-li se to ještě jednou, dám střilet!" povídá mi Maďar lámanou němčinou.

"Nedáte, pane hejtmane, za chvíli vás odvolají!"

A věru, v tom zazněl od ruského kostela trubačský signál a za chvíli bylo vidět, jak se vojsko tam rozestavené dává od staroměstské radnice na zpětný pochod; za chvíli už i můj pan hejtman velel k odchodu. Ze všech ulic a uliček ústících na Staroměstské náměstí vyvalily se mžikem tisíce a tisíce lidí. V tu chvíli stáli už i na balkoně radničním členové Národního výboru a doktor Soukup počal odtud mluvit. —

Vrátil jsem se, už za šera, do Národního výboru. Tam se zatím redigoval podle konceptu Rašínova manifest k národu a první zákon republiky. Kolem šesté přivezl bratr Scheiner zástupce zemského velitelství do Národního výboru k vyjednávání. Všechno šlo jak na drátku . . .

Národní výbor, nemaje v svých kancelářských místnostech dosti klidu, sestoupil se zatím o patro níže v místnostech Pánského klubu k první své schůzi, jež měla schválit texty Rašínovy. Mnoho klidu nebylo ani tady: pořád někdo přicházel nebo odcházel a prudký Rašín nepostačil jednotlivce docela neslavnostně okřikovat:

"Necourejte se pořád a zavřete dveře!"

Veliké dějinné chvíle mívají někdy tuze civilní ráz . . . Jaroslav Kvapil....

O VŠELIČEM — A TROCHU TAKÉ O NÁS.

Jos. Čermák.

JEST mi nad míru nemilé, že jsem nucen začít tento příspěvek opravou nedopatření, které se vloudilo do projevu soustrasti rodině Jaroslava Vojana. V konečných soustrastných slovech byla polovice vynechána, že úplně ruší jejich smysl a proto je opakuji tak, jak znít měla: "Ten život je stálý zápas, stálý boj a klid jen bezděky — a smrt je krátký boj a poklid na věky . . ."

* * *

Kterí čtenáři Sokola Amerického sledují činnost jednotlivých složek naší tělovýchovné organizace, rád bych slyšel od některého z nich, s jakými pocity četl zápis celoroční schůze župy Východní, neboť věřím, že hlavně my starší, kteří to sokolství své žijem, v úředních zprávách hledáme vždy známky, dávající nám nahlédnouti do budoucnosti. Zmíněná tato zpráva při počátečním čtení musí vzbudit v každém upřímném našinci pocit radosti, že i za panujících nepříznivých poměrů nemusíme chovati o naši budoucnost nejmenších obav, jenom že radost tu mnohemu kazí několik řádek,

kterými potěšitelná zpráva ta končí. Neopakuji zde řadu číslic, které si může každý v lednovém čísle vyhledat, uvádím jen některé, které tím svým slibným počátkem zarazit musí čtenáře na konci překvapujícím rozporem. Tak "Physical Fitness Day," na kterém podílely se Východní župa, Slovanský T. J. Sokol, Děln. Sokol a Sokol Orel, vykazuje příjem \$3,125.25, takže čistý výtěžek obnášel \$550.18. Na dobu plnou nejistoty a obav jest to výsledek velice slibný, ale čtème dále: Na tomto vystoupení župa Východní zastoupena byla 611 cvičenci, což má také dobrý zvuk a zprávy z jednot vykazují přednášky, společné schůze, závody a veřejná vystoupení a při tom zamysli se každý nad návrhem, kterým potěšitelná zpráva ta končí. Podán byl totiž na konci schůze, aby technická hlídka, která prý v orgánu zabere mnoho místa, byla vynechána, poněvadž starší bratry nezajímá a zde rozeným neprospěje, jelikož málo který ji může čísti . . . Nevěřím, že staré nezajímá, neboť pokud staří zůstávají věrnými členy, jsou zajisté obezna-

meni s látkou tělovýchovnou a pokud je mi známo, vyměňují si náhledy o jevícím se pokroku, jaký nová doba vyžaduje. Tolik mohou říci o "těch starých", s nimiž zůstávám stále v milém styku. Těm mladým, jak jest ve zprávě uvedeno, kteří česky čísti se posud nenaučili, at' některý ze starších dolejší odstavec při nejbližší příležitosti vysvětlí a dodává k tomu jen, jak na mne na konci té zprávy uvedený návrh působil. Po jeho přečtení bylo mi jakoby obloha, ozářená životadárnými paprsky slunečnými, věštila krásný den, pojednou však — jak dělo se nám často během letošní zimy — zahalena byla nepřijemným, temným mrakem.

* * *

Marné jest hlásati lidem, jak šetřiti své zdraví, zvláště srdce, které trpí zbytečnými starostmi a rozčilováním. O tom praví Edward Everett Hale: "Neobtěžujeme ducha svého více než starostí jedinou, mnozí ale snášejí ještě dnes co tížilo je včera, ba chovají ještě obavy před tím, co tížilo je bude zítra . . ."

* * *

Bylo již několikrát ve zprávě vrchního náčelnictva zaznamenáno, že pomýšleno jest vážně na vydání anglického překladu naší nevyrovnatelné metody tělovýchovné a v poslední době ujali se důležitého úkolu toho bratři vrchní náčelník Jelínek a br. místo-starosta J. Zmrhal. Není třeba seznamovati americké odborníky s naším názvoslovím, kde vždy setkáváme se s nepřekonatelnými obtížemi, ale rozdělení látky a též jak metoda naše jest nápomocnou cvičitelům při tvoření sestav, to pokud vím, bylo by v cizích kruzích vítané. Dojde-li k tomu, pak náš dorost může se toho dočkat, že bude hledati poučení ze spisu našeho od cizinců. Ale kde není lásky k dobré věci, kde není upřímné vůle, na překlad není třeba čekat, když ani župní orgán, v řeči anglické vydávaný, dorostu nestačil. Výchozí župa měla svůj anglický orgán "Sokol Broadcast", schopně redigovaný bratrem Jeřábkem a ten zaniknul, poněvadž nedostalo se mu té podpory, jakou zasluhoval. Proto kdyby náš Sokol Americký vyhověl přání, jak je udáno v župním návrhu, "že je více látky anglické požadováno", výsledek byl by stejný.

* * *

Omladině naší, které česká řeč působí obtíže, podávám zde v anglickém překladu jednu z Tyršových zásad, na nichž sokolstvo budoval. Vtiple si slova ta v paměť a seznamujte s nimi i cizince. Zní takto: "Sokol work does not mean to attain physical perfection only, but it also means both physical and moral elevation of every man and every woman . . ."

* * *

Dne 14. února t. r. slavena byla 80letá

památka založení Sokola v St. Louisu. Vzpomínám často doby, kdy přesídlil jsem se s rodinou z New Yorku do Chicaga a již v prvních dnech navázal jsem blízké styky s členy jmenované jednoty, neboť činnost jejich od samých počátků byla všem zárukou, že počátky ty jsou v rukou nad jiné povolaných. Připomínám si při tom slova dra. J. E. Scheinera, bývalého starosty Sokolské Obce, který ve svých dějinách o založení sokolstva ve staré vlasti praví mezi jiným: "Zásada rovnosti a bratrství nalezala v Sokolstvu nejvděčnější půdu. V prvních dobách národ náš se nejen po sokolstvu strojí, ale on také po sokolstvu jednal . . ." A co pravil tak vynikající muž o zakladatelích Sokola ve staré domovině naší, to platí i o zakladatelích Sokola zde, nebo nebyti jich, kteří tak ideou sokolskou byli prochnuti, St. Louis by se zmíněné oslavy nedočkal. Pokoušel jsem se v paměti vyvolati první tamní pracovníky na poli sokolském, ale viděl jsem, že jich byla celá řada a jen z obavy, abych některé po tak dlouhé době neopomenul, od úmyslu toho jsem upustil. Mohu říci dnes jen tolik: Památce jejich budiž vzdána všechna čest a těm, kteří St.-Louisskou Jednotu po dnes vedou dle zásad Sokolstvu vytčených, moje neupřímnější blahopřání a žádost, aby jste zůstávali nadále všem ostatním vzorným příkladem. Tomu a vám všem Zdar!

* * *

Jak spokojený a šťastný život vedli by lidé, kdyby dovedli býti povzneseni nad pronešenou urážkou, nepodávali se žlivelosti a hlavně neotravovali nitro své nenávisť.

* * *

Pro mnohé naše nastávající vedoucí uveřejňuji zde "desatero připomenutí", neboť jsou založena na zkušenostech mnohých, kteří nás už předešli. Nejsou tedy původní, ani opsaná, jsou pouze "odposlouchaná" od našich začátečníků a uvádím je proto, poněvadž jsem v mém starém memorandu označil je tak, že se osvědčila a četným vedoucím byla dle vlastního doznání velice nápomocna. Jsou to následující: 1) Děti mají naučeny býti poslušnosti. Ta vyžaduje opanování se a to jest počátkem charakteru. 2) Mluv k dětem tak, aby ti bylo rozuměno, neboť dítě jest často obviňováno, že nechápe, co jest od něho žádáno. — 3) Při povelu nenapodobuj kaprála nebo drsného seržanta, neboť i povel může býti dán tonem laskavým. — 4) Nauč se osvojiti si vědomí o tom, co jest zaviněno vrozenou neposlušností, nebo vrozenou, duševní nechápavostí. — 5) Nepronášej poznámky o nějakém přestupku malého cvičence před

jinými — dítě má svůj cit a těžce své pokolení snáší. — 6) Nejednou jsem s podivením pozoroval, že i sám vedoucí jako chlapec si počínal — tak hled' každý dříve ovládati sama sebe, pak ti bude snažší ovládati jiné. 7) Nedávej unášeti se hněvem — i toho jsem byl před lety svědkem, jak vedoucí (dobře, že ne sokolský) v malomocném hněvu svém hodil po chlapci tyčí. Bud' jist, že dítě o takovém vypravuje doma a to by nepotvrzovalo naše osobování si, že cvičence též ušlecht'ujem. — 8) Bud' opatrným, aby jsi netrestal přísně přestupek u jednoho, jaký zcela klidně přehlédneš u jiného. Bud' spravedliv. 9) Nesváděj na vrozenou dětskou bujnost — zvláště u přítomnosti návštěvy — když sám vidíš, že nejší s to tu bujnost ovládati. — 10) Nebud' příliš shovívavým, dopustí-li se nezbednosti chlapec, jehož otec zaujímá vyšší postavení — dítě má dosti chápavosti, aby vědělo, kdy si může dovolit více než ti ostatní. Přemýšlejte o nich, bratři, a zkoumejte své svědomí, proti kterým sami jste se snad časem prohřešili — vždyť nejste jen cvičiteli, ale též vychovatelé a at' na vás v budoucnosti odchovanci vaši s láskou a s vděkem vzpomínají.

OPRAVA KU ČLÁNKU "NAŠE ZVRÁCENÁ INTELIGENCE."

Editor Americký Sokol

Dear Sir:

My attention has been called to the article you carry in the December issue regarding my speech in San Francisco last summer.

Disregarding the fact that this is but an article published in the September or October issue of FREE CZECHOSLOVAKIA (Chicago), and to which no credit is given in your reprint, may I point out to you that the facts stated therein verge on the point of libel. I shall, however, do nothing about the matter and only insist that you correct the statements you make, since I am sure that you meant no harm, especially since yours is the report based on a second-hand information.

The point I am raising is clearly stated in the enclosed material printed in the SVORNOST. Since you are, naturally, interested in the Czechoslovak cause, may I emphasize that all my writings and articles have been designed to (1) call America's attention to the Pan-Germanic dangers and to the plans which are designed not to impose on Germany harsh terms, and (2) to call to America's attention the fact that Russia, by the course of historical events,

was forced to fight for Russia since 1919, the speech to which you are referring to and which I gave in San Francisco, has been reproduced on records and re-broadcasted, and starts with the general idea that we hear voices in America stating that we shall have to fight Russia; but that this is one of the most foolish ideas of recent times, since (1) we have no reason to fight Russia and, historically, we have always been traditional friends in spite of our ideological disagreements, and since (2) even Russia's neighbor, Germany, tried it and could not succeed, and why should America get involved in such a stupid project?

It might interest you that I am writing at the request of several of my friends who belong to your organization, who heard my lectures, and who think it unfair to me as well as to you to print such misinformation.

Faithfully,

JOSEPH S. ROUCEK, PH. D., Chairman
of the Department of Political Science and Sociology.

Pozn. redakce S. A. — Ku dopisu Dr. Jos. S. Roučka, profesora politické vědy a sociologie na Hofstra koleji v Hempstead, L. I., připojujeme milerádi opravu našeho článku "Naše zvrácená inteligence" v prosincovém čísle Sokoal Amerického.

Podnět k tomu článku zavdaly zprávy N. Y. Times", dle telegramu ze San Francisca a úvaha o tom ve "Svobodném Československu". Pokládajíc obě zprávy za věrohodné, byli jsme nemile dotčeni projevem českého inteligenta, rozeného v Praze tím více, když jsme si připomněli, jak mnoho našich prominentních doktorů, právníků, profesorů, inženýrů a umělců stojí mimo naše řady sokolské, kde by mohli na základě svých vědomostí prospěti naší věci ve výchově tělesné a mravní, jako to činila nesčetná řada inteligentů-sokolů ve staré vlasti.

V našich řadách měli jsme ojedinělé případy a to v Chicagu dosavadně činný Dr. Ant. Mueller, zemřelý již pracovní Dr. Rudiš-Jičínský, Dr. Leo. Wedeles, právník a náš mecenáš dr. Patera, a nedávno zemřelý Dr. J. E. Vojan. Ve venkovských jednotách spíše inteligenti přilnuli k Sokolu, ale jest jich velice málo oproti mnoha našim inteligentům, kteří stojí mimo naše řady.

V zájmu správného posouzení činnosti Dr. Roučka přineseme v dubnovém čísle jeho referát: "Rusko a budoucí světový řád", přednesený před výborem Spojených národů v Los Angeles, Calif.

Prof. Dr. Zdeněk Nejedlý (Moskva):

NAŠE NEJBLIŽŠÍ KULTURNÍ ÚKOLY.

První, čeho si musíme být vědomi, jest to, že nestačí pouze obnovit to, co bylo. My měli bohatě rozvitý kulturní život, i mohlo by se stát, že tedy prostě mnoho z toho, co bylo, už není. Vzpomeňme jen lidských ztrát, jež náš kulturní život utrpěl! My ztratili mnoho již v poslední době před katastrofou. Zemřeli Šalda, Tille, Frant. Krejčí, Čapek — abych uvedl aspoň několik jmen. Ale co je to proti tomu, kolik lidí nám ubili Němci. To jsou legie dobrých kulturních lidí, jen z řady universitních profesorů bylo popraveno neméně 8 lidí, z nichž někteří (B. Baxa, J. Uher, J. Páta, J. Auerhan a j.) byli specialisty, za něž v jich oborech vůbec nemáme náhrady. Ale nejinak je tomu i v druhých oblastech kultury. Ze spisovatelů víme o popravě V. Vančury, ale nevíme o osudu druhých spisovatelů. Proskakují pověsti, že jsou v koncentračních táborech, ale to by znamenalo též smrt, aspoň u mnohých z nich, a ještě hroznější smrt než je poprava.

Nejde však jen o vynikající jednotlivce. Podíváme se na seznam popravených a uvidíme, že není takřka města, kde by němečtí zůřivci nebyli ubili právě ty, kdo tam byli centry kulturního života. Vždyť v tom byla naše síla, že kulturu nedělali jen profesori a spisovatelé, ale nepřehledná řada dobrých lidí po městech i po vsích, učitelé, advokáti, lékaři, redaktori, dělníci a jiní. A ti z valné části padli do rukou hitlerovských katů, v Tábore celých jich kolektiv, v Králové Hradci nedocenitelný prof. Purkyně, na Moravě skvělý učitelský pracovník O. Blažek i sta a sta jiných.

Zahynuly dále celé naše instituce a organizace. Vzpomeňme pražské a brněnské university. Tu by se zdálo, že obnova bude poměrně snadná. Ale i to je omyl. I když většina učitelského sboru je snad živa, tu úplně rozprášeno, ano zničeno je studentstvo našich universit. Pět let zavření znamená pro universitu ohromnou dobu. Tak dlouho ani jeden student nemůže čekat, až se opět otevrou brány university. Znamená to, že není studentstva, jež by rovněž bylo možno jen zavolat a pokračovat v díle před 5 lety přervaném. Znamená to, že ani našich universit fakticky není, při čemž ani nemluvíme o zničení našich ústavů, laboratoří, knihoven, a zpusťování samých budov, kde se nasadili SS, SA a Gestapo. Nejnak však je to i se Sokolstvem a druhými podobnými organizacemi tvořícími síť i pro kulturní práci v národě.

I jestliže se něco z nich v podzemí udrželo, je celek nesporně rozbit.

Našel kulturní ztráty jsou však nemalé i na naší vnitřní frontě. Nejen hitlerovské násilí decimovalo naše kulturní síly. Decimovala je i slabost některých našich lidí, kteří tak se zkompromitovali svou spoluprací s hitlerovskými katy, že sotva si lze představit, že by je národ mohl strpět i dále na jich místech, nemá-li být podvrácena sama hlavní a kulturní síla — morálka národa. A mezi nimi jsou zase jména ne bezvýznamná — celá řada universitních profesorů (Drachovský, Šusta, Hýsek, Vavřínek, Dominik), jež rovněž v našem kulturním světě hráli nemalou úlohu, i sám šéf opery Národního divadla Talich i desítky jiných, které také všechny ani neznáme.

A to nemluvíme ještě ani o ideové stránce, o tom, že zcela nové poměry a zejména ohromný převrat mezinárodní a s ním i nutnost nové kulturní orientace u nás, rovněž činí vůbec nemožným prostě obnovovat, co bylo. Nejen Hitler rozbil hmotně co u nás bylo, ale světové události a postavení nového Československa v nich vyžadují neméně zcela nové útvary a instituce, což se ovšem neobejde i bez podstatných osobních změn. Toto si musíme být vědomi hned od první chvíle, proto zde na to kladu zvláštní důraz. My nebudeme ani v kultuře obnovovat, co bylo — my budeme, a máme, stavět nový kulturní život.

Při tom ovšem využijeme všeho, čeho možno užít z toho, co bylo. My hned se postaráme o to, aby naše university, pražská i brněnská a stejně tak i jiné Hitlerem zavřené vysoké školy počaly pracovat. Nesnáze budou veliké, i v organizaci, i v sestavě učitelských sborů. Ale žádná nesnáz nás nesmí odradit. My jako soli potřebujeme nové vzdělané generace. Tu musíme vytvořit stůj co stůj, i za cenu obětování všelijakých t. zv. zákonných předpisů.

To nebude chvíle na potýkání se s paragrafy. Hlad v československé mládeži po pětiletém vyhladovění bude jistě ohromný. My ho musíme využít, i když každý z těch hladovících nebude vyhovovat všem "zákonným předpisům." Obnovíme proto rychle i Hitlerem zavřené střední školy. Už tam musíme začít, a hned, abychom tuto krizi v naší mládeži překonali co nejrychleji. Po hmotné stránce, co nám Němci rozbili, nahradí nám budovy a zařízení německé university v Praze, neboť že ta by mohla dále existovat, nemůže být ovšem ani řečí. I kdyby nebylo jiných důvodů,

tedy páni Pfitzner, Zaschek a jiní a jiní se o to dokonale postarali stát se hrobaři německé university v Praze.

Vtom znamení my ještě zesílíme kult našich národních velíků. Hus, Žižka — Palacký, Havlíček — Smetana, Neruda, to budou naši kulturní vůdci, ale tomu nutno dát i výraz. Je fakt, že až dosud u nás pevně zorganizován a důsledně pěstován jedině kult Smetanův — zbudováním krásného Smetanova musea a spoluprací s Národním divadlem pod nezapomenutelným O. Ostrčillem. Husa ctí lid ohni, ale Praha nenašla ani prostředky k obnově Betlémské kaple (již možno obnovit, neboť se zachovala ve zdech domů na Betlémském náměstí), takže nelze tam vůbec nic ukázat, co by přibližovalo Husa lidu (Husův pomník to naprosto není). A Žižku, Palackého (až zase na pomník), Havlíčka, Nerudy jakoby vůbec nebylo. I pro uctění památky Jiráskovy, přes jeho popularnost, nenašlo se několik málo tisíc korun, aby lidu stala se přístupnou jeho pracovna i úmrtní pokoj. Nemysleme, že toto jsou vnějšnosti. Snad pro přesyceného intelektuála, ale lid cítí jinak, zdravěji. A projev lásky a oddanosti k takovým mužům žije jako svátek, jenž ho povznáší, dojíká, těší — to je ta duševní strava, již teď nejvíce postrádá. Zde proto možno vykonat veliké a užitečné dílo, povznést v celé plnosti a slávě českou kulturu a její nejlepší představitele před tváří celého národa.

A třetí, i politicky naléhavý úkol: obnovit Slovanský ústav. To je to, čeho nám nejvíce třeba pro naši mezinárodní kulturní orientaci. Měli jsme v Praze i jiné důležité ústavy (Orientální), ale žádný není tak naléhavý jako Slovanský při budoucí naší slovanské politice. Tu však bude třeba vykonat, zvláště pronikavou čistku. Dosavad to byl, mimo 2—3 mladší síly, ústav jakýchsi pensistů. Proto, ač skvěle vybaven nepůsobil na naši veřejnost takřka vůbec. Ted' to musí být naopak ústav přímo kypící životem. A ovšem ústav orientovaný ne na jakési mrtvé Slovanstvo, jak tomu bylo dříve, ale na živé a pokrokové Slovanstvo, na SSSR a demokratickou Jugoslavií maršála Tita v první řadě.

V těch třech bodech vidím nejnaléhavější úkoly: rychle si vychovat novou mladou inteligenci, dát národu po letech duševního hladu živý chléb národní kultury, a dát hned organizační základ i naší nové mezinárodní, slovanské kulturní orientaci.

MILDRED KRAL, W.A.C.
Medical Tech. Corps

Sokol Havlíček-Tyrš in Chicago has 94 stars on its service flag. Another Sokolka answered Uncle Sam's call and joined the WAC Medical Technician Corps. Mildred Kral enlisted June 14, 1944, and is now stationed in Vaughn General Hospital in Hines, Ill., which is a Western suburb of Chicago. On Monday evenings Mildred attends Sokol classes at Havlíček-Tyrš and hurries back to her duties for another week. We all hope she will stay at Vaughn because she will miss the gym if she should be transferred to such places as Fort Oglethorpe, Georgia, where she received her basic training, or Camp Atterbury, Indiana, where she attended WAC Medical Technician School up to last December.

Mildred's duties are numerous and knowing her we know she is having a good time doing things like taking temperature, giving bed baths, making beds, serving food, feeding patients who are not able to feed themselves, watch over patients who are under anesthetic, bandaging, escorting patients to clinics, etc.

Mildred Kral is a member of Sokol Havlíček-Tyrš for many years and attended

BUY U. S. WAR BONDS AND STAMPS!

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

Závody žen župy Střední AOS. 4. a 5. června 1945.

Upravilo náčelnictvo žen župy Střední.

VYŠŠÍ ODDĚLENÍ.

Bradla po hlavu.

1. Ze stoje uvnitř bradel pokos, náskokem podpor o pažích a předkmi, zákmi, předkmihem podpor vznesmo — zákmihem výsed roznožmo za rukama, stoj o ramenou — výdrž — výsed roznožmo před rukama — sesed dovnitř a kolo zánožmo pravou přes pravou žerd', u zákmi celý obrat vlevo do výsedu roznožmo před rukama (stříž), přešvih přednožmo levou dovnitř a přešvih zánožmo levou přes pravou žerd' do výsedu vně na pravé žerd' levý bērec a pravá noha svisle dolů, mírný předklon a zapažením pravé odbočka vpravo přes obě žerdě.

2. Na začátku bradel pokos: vně hmatem, odrazem snožmo svis vznesmo, výsed roznožmo před rukama — potoul napřed do výsedu roznožmo před rukama — sesed dovnitř a odsun do podporu o pažích, předkmihem výsed snožmo na pravou žerd' vně, půl obrat vlevo do podporu ležmo za rukama — přešvih přednožmo pravou a stříž odbočmo vpravo, stříž odbočmo vlevo s půl obratem vlevo do výsedu roznožmo před rukama, sesed dovnitř a zánožka vpravo povýš.

Kruhy doskočné.

1. Náskokem svis a předkmi, zákmi, předkmihem shyb, u zákmi svis, předkmihem svis vznesmo — závěs o pravé patě v pravém kruhu, puštěním pravé vzpažit pravou dlaň vpřed, zanožit levou — výdrž — uchopením pravého kruhu svis vznesmo, zákmi, předkmihem překot nazad snožmo.

2. Náskokem svis, předkmi, zákmi, předkmihem svis střemhlav prohnuté — výdrž, svis vznesmo, zákmihem shyb, předkmihem svis, u předkmi ssek s celým obratem vlevo. (Ssek po obratu).

Kladina nízká.

1. Na levém konci kladiny pobok nadhmatem vzpor klečmo únožmo levou, odpažit levou hřbet nahoru — naznačit — půl obrat vpravo do vzporu klečmo zánožmo levou — stojem výkročným levou vpřed vztyk a vzpažit palce nazad, skrčít přednožmo pravou bērec svisle dolů, skrčít

upažmo ruce v týl, třet pravou do přednožení povýš, upažit dlaně nahoru, stoj výkročný pravou vpřed, vzpažit palce nazad, skrčít přednožmo levou, skrčít upažmo ruce v týl, třet levou do přednožení povýš, upažit dlaně nahoru, stoj výkročnou levou vpřed, dřep zánožmo pravou, dohmatem napřed, zásvihem pravé, ssek zánožmo snožmo pravou.

2. Ze stoje pokos na začátku kladiny: Výstup levou na kladinu, zanožit pravou, upažit hřbety nahore, dva kroky vpřed, levá, zanožit pravou povýš, připažením vzpažit pravou dlaň vpřed, levá dlaň vzad a vodorovný předklon (váha) — výdrž — vzpřím do stoje zánožného pravou, připažením upažit hřbety nahore, krok pravou vpřed a celý obrat vlevo do stoje zánožného pravou — klek na pravé, sun levou vpřed, vzpažit zevnitř dlaně vpřed, mírný záklon — naznačit — přisunem levé vztyk do stoje zánožného pravou, půl obrat vpravo, přinožením pravé stoj spatný, zapažit dlaně vzad a mírným pokrčením kolenou ssek napřed prohnuté, vzpažit zevnitř dlaně vpřed, doskok do podrpu, předpažit, vztykem připažit.

Dále závodí všechny ve skoku vysokém a hodů míčem 4 lb. (medicine ball).

STŘEDNÍ ODDĚLENÍ ŽEN.

Bradla po prsa.

1. Uprostřed bradel pokos: náskok do podporu o předloktí, předkmi, zákmi, předkmihem vzpor, zákmihem výsed zánožmo snožmo na pravou žerd' vně, za rukama, přehmat nazad, spád nazad a výsed snožmo vně na levou žerd' před rukama, přešvih pravou dovnitř s půl obratem vpravo do podporu ležmo pobok za rukama a spojitě výsvihem pravé odbočka vpravo přes obě žerdě.

2. Uprostřed bradel pobok, dohmatem na přední žerd' náskokem vzpor, přešvih únožmo levou na zadní žerd', přešvih únožmo pravou na zadní žerd' do podporu ležmo za rukama, přešvih únožmo levou dovnitř a výsvihem vlevo půl obrat vlevo do výsedu roznožmo před rukama — sesed dovnitř a zákmihem celý obrat vlevo do výsedu roznožmo před rukama (stříž) — sesed dovnitř a zánožka vpravo.

Kruhy doskočné.

1. Náskokem předkmihi, zákmihi, předkmihem svis vznesmo, svis střemhlav — naznačit — svis vznesmo, závěsem pravé v podkolení pustiti pravou, vzpažit pravou a zanožit levou — výdrž — uchopením pravého kruhu a vyvléknutím pravé svis vznesmo, svisem vzadu seskok do stoje na zemi.

2. Náskokem svis, předkmihi, zákmihi, předkmihem svis vznesmo, závěs o nárttech prohnuté (hnízdo) — výdrž — svis vznesmo, zákmihi, předkmihem překot nazad snožmo.

Kladina nízká.

1. Ze stoje pokos na začátku kladiny: Výstup pravou na kladinu, upažit hřbety nahoru — 4 kroky vpřed, levá, pravá, levá, pravá, skrčit přednožmo levou, ruce v bok hřbety opřeny — třít levou nohou vpřed, unožením stoj zánožný levou, celý obrat vlevo do stoje zánožného pravou — klek pravou zvolna záklon, třít stranou dlaně nahoru — vzpřím a vztyk do stoje zánožného, půl obrat vpravo a přinožením pravé stoj spatný, zapažením a předpažením seskok napřed.

2. Uprostřed kladiny pobok: Skrčit přednožmo pravou, mrstit vpřed a výstup pravou na kladinu, zanožit levou, vzpažit předpažením, stoj únožný levou, upažit hřbety nahoru, úklon vpravo vzpažit palce nazad, vzpřím, podřep výkročný vlevo stranou, upažením ruce v bok hřbety opřeny, zvolna vzpor dřepmo levoruč únožmo pravou upažit pravou hřbet nahoře — výdrž — půl obrat vlevo do vzporu obouruč zánožmo pravou, seskok zánožmo snožmo vpravo.

NIŽŠÍ ODDĚLENÍ ŽEN.

Bradla po prsa.

1. Uprostřed bradel pokos: náskokem vzpor, předkmihi, zákmihi, předkmihem přešvih pravou přes levou žerd' a zákmihem přešvih zánožmo levou na levou žerd' do výsedu snožmo vně na levé žerdí — půl obrat vpravo do podporu ležmo za rukama, klik, zanožit pravou — výdrž — přinožit pravou, vzpor, půl obrat vlevo do výsedu snožmo na levé žerdí před rukama, sesed vpravo přes obě žerdě.

2. Uprostřed bradel pokos: náskokem vzpor a předkmihi, zákmihi předkmihi, zákmihi, zákmihem výsed zánožmo snožmo na pravou žerd' vně, spád nazad, výsed na levou žerd', přehmat levou před tělo vnitřním, seskok s celým obrátem vpravo do podřepu, vztyk, připážit.

Kruhy po hlavu.

1. Ze shybu stojmo: Odrazem svis vznes-

mo — převěs pravou o levé záruči prohnuté — svis vznesmo — převěs levou o pravé záruči prohnuté — svis vznesmo — shyb prohnuté — seskok.

2. Ze shybu stojmo: přednožit pravou — naznačit — přinožit (opakovat levou) — svis vznesmo, svis střemhlav — výdrž — svisem vznesmo, svisem stojmo vzadu a výkrutem nazad shyb stojmo — připážit.

Kladina nízká.

1. Na začátku kladiny pokos: upažit, hřbety nahoru, výstup levou a stojem výkročným pravou čtyři přísunné kroky pravou vpřed, stoj předkročným levou, vzpažit, palce nazad, zvolna otočit trup o 90° vlevo, upažit, dlaně nahoru — zvolna vzpažit, palce nazad, otočit trup zpět — zvolna otočit trup o 90° vpravo, upažit, dlaně nahoru — zvolna vzpažit, palce nazad, otočit trup zpět — upažit, hřbety nahoru, přísunný krok levou vpřed na konec kladiny, seskok napřed do podřepu, předpažit, vztyk, připážit.

2. Na levém konci kladiny pobok: přednožit pravou, opřít chodidlem o kladinu, upažit, hřbety nahoru — výstup pravou na kladinu a stoj úkročným levou, vzpažit, palce nazad, mírný záklon — vzpřím, zvolna předklon, předpažit zevnitř, hřbety nahoru (prsty se dotknou špiček chodidel) — zvolna vzpřím, upažit, dlaně nahoru — půl obrat vpravo do stoje zánožného levou, skrčit upažmo, ruce v týl, stoj výkročným levou vpřed, třít vzhůru, palce nazad — zapažením a předpažením seskok vpravo.

ZÁVODY ŽÁKYŇ.

VYŠŠÍ ODDĚLENÍ.

Kruhy po ramena.

1. Ze shybu stojmo: Svis ležmo vzadu za rukama, celé kolo vpravo do svisu ležmo za rukama, přednožit levou, přinožit levou, přednožit pravou, přinožit pravou, shyb stojmo, připážit.

2. Odrazem střídmonož svis vznesmo — závěs o nárttech prohnuté (hnízdo) — naznačit — svis svznesmo a svisem vzadu seskok.

Kladina nízká.

1. Na začátku kladiny pokos: ruce v bok, hřbety opřené, výstup levou a stojem výkročným pravou čtyři přísunné kroky pravou vpřed, klek na levé, upažit, hřbety nahoru, naznačit — vztyk, ruce v bok, hřbety opřené, stojem výkročným levou přísunné kroky levou vpřed na konec kladiny, seskok napřed do předpažení, připážit.

2. Uprostřed kladiny pobok: ruce v bok, výstup levou na kladinu, stoj úkročným vpra-

vo stranou, třít stranou, dlaně nahoře, vzpažit, palce nazad, otočit trup o 45° vlevo, upažit, dlaně nahoru, otočit trup zpět, vzpažit, palce nazad, přinožením pravé stoj spatný, předpažit, palce nahoru, seskok nazad, připážit.

NIŽŠÍ ODDĚLENÍ.

Kruhy po ramena.

1. Ze shybu stojmo, svis ležmo vzadu za rukama, skrčit přednožmo levou, třít levou vpřed, přinožit levou — opakovat pravou — shyb stojmo, připážit.

2. Ze shybu stojmo svis dřepmo, přednožit levou, přinožit levou, opakovat pravou — shyb stojmo, shyb ležmo vpravo stranou, shyb stojmo, shyb ležmo vlevo stranou, shyb stojmo, připážit.

Kladina nízká.

1. Na začátku kladiny pokos, ruce v bok, hřbety opřené, výstup levou a čtyři kroky vpřed, pravá, levá, pravá, levá, klek na pravé, upažit, dlaně nahoru — naznačit — vztýk, půl obrat vpravo a přinožením pravé stoj spatný, zapažit a předpažením seskok napřed.

2. Na levém konci kladiny pobok: ruce v bok, hřbety opřené, výstup levou na kladinu a čtyři přísunné kroky vpravo stranou do stoje spatného, upažit, hřbety nahoru, půl obrat vlevo do stoje zánožného pravou, připážením předpažit, seskok vpravo, připážit.

Žákyně zřávodí ve skoku vysokém a hoď míčem (basket-ball).

DOROSTENKY.

VYŠŠÍ ODDĚLENÍ.

Bradla po ramena.

1. Uprostřed bradel pokos: z náskoku vzpor, předkmihi, zákmihi, u předkmihi výsek roznožmo před rukama — přešvih přednožmo pravou dovnitř, půl obrat vpravo, přehmatem levé na pravou žerd' a přešvih únožmo pravou nazad do vzporu ležmo snožmo pobok, půl obrat vpravo do výsedu snožmo před rukama přehmatem pravé za tělo, výdrž — sesed vlevo přes obě žerdě.

2. Uprostřed bradel pokos: náskok o předloktí, předkmihi, zákmihiem vzpor, předkmihi, zákmihiem výsed zánožmo snožmo vně na pravou žerd', sesed dovnitř, zákmihi, předkmihiem přednožka vlevo s půl obratem vpravo.

Kruhy doskočné.

1. Z náskoku shyb — předkmihi, u zákmihiu svis, předkmihiem svis vznesmo, závěs o nártch v kruzích prohnuté (hnízdo) — výdrž — svis vznesmo, a svisem vzadu seskok.

2. Náskokem svis — předkmihi, zákmihi, předkmihiem svis vznesmo, svis střemhlav — výdrž — svis vznesmo, zákmihi, u předkmihiu shyb — naznačit — zvoňa svis, seskok.

Kladina nízká.

1. Na začátku kladiny pokos: výstup levou na kladinu, upažit, dlaně dolů, zanočit pravou, stoj výkročný pravou vpřed, krok levou vpřed, sunem klek pravou vzad, vzpor klečmo, zanožit levou — výdrž — unožením levé předkrok levou, vzpřim, upažit, dlaně dolů, vztýk do stoje zánožného pravou, celý obrat vpravo do stoje přednožného pravou, předpažit, palce vzhůru, zapažit, předpažit, výskokem a výšvihem pravé seskok do podřepu, vztýk, připážit.

2. Uprostřed kladiny pobok: ruce v bok, hřbety opřené, výstup pravou na kladinu, přinožit levou — unožit levou a třít stranou, hřbety nahoru — přinožit levou a předpažit, hřbety nahoru — opakovat pravou — vzpažit zevnitř, dlaně vpřed, půl obrat vpravo do stoje zánožného levou, upažením ruce v bok, hřbety opřené, stoj výkročný levou vpřed — předklon, zanožit pravou, třít stranou, hřbety nahoře — výdrž — vzpřim do stoje zánožného pravou, půl obrat vpravo a přísunnou pravé stoj spatný, zapažit a vzpažením seskok napřed prohnuté.

NIŽŠÍ ODDĚLENÍ.

Bradla po ramena.

1. Uprostřed bradel pokos: dohmatem na žerdě náskokem vzpor — naznačit — předkmihi, zákmihi, přešvih přednožmo pravou na pravou žerd', půl obrat vlevo a přešvih únožmo levou na zadní žerd' do podporu ležmo pobok za rukama — přešvih únožmo pravou dovnitř a půl obratem vlevo přešvih pravou na pravou žerd' do výsedu roznožmo před rukama, sesed přednožmo dovnitř, zákmihi, předkmihi, zánožka vpravo.

2. Uprostřed bradel pobok: Dohmatem na přední žerd', náskokem vzpor, přešvih únožmo pravou na zadní žerd', přešvih únožmo levou na zadní žerd' do podporu ležmo pobok za rukama — půl obrat vlevo do výsedu přednožmo na levé žerdí, upažit, hřbety nahoru, levá noha a pravý bérce svisle dolů — výdrž — dohmatem za tělo sesed přednožmo dovnitř, zákmihi, předkmihiem přednožka vpravo.

Kruhy po ramena.

1. Ze shybu stojmo: odrazem střídnož svis vznesmo — závěs pravé v podkolení v pravém kruhu, vzpažit pravou, zanožit levou — výdrž — svis vznesmo — svisem vzadu svis stojmo vzadu, výkrutem nazad shyb stojmo — připážit.

2. Ze shybu stojmo výkrutem napřed svis vznesmo a závěs levé v podkolení přes levé záručí, zanožit pravou — výdrž — svis vznesmo, svis střemhlav — svisem vznesmo a shybem vpředu seskok.

Kladina nízká.

1. Na začátku kladinu pokos, ruce v bok, hřbety opřeny: výstup pravou na kladinu, zanožit levou, tři kroky vpřed, levá, pravá, levá — sunem klek pravou, záklon a upažit, hřbety nahoru — výdrž — vzpřím, ruce v bok, hřbety opřené, vztyk do stoje zanož-

ného pravou, dva kroky vpřed, pravá, levá — seskok vpravo do podřepu, předpažit, palce nahoru, vztyk, připažit.

2. Uprostřed kladiny pobok, ruce v bok, hřbety opřené: výstup levou, zanožit pravou, stoj úkročně pravou, předklon a třetí dolů, hřbety nahoru — vzpřím, přísunem pravé stoj spatný, ruce v bok, hřbety opřené — seskok nazad s půl obratem vpravo do podřepu — vztyk, připažit.

POZNÁMKA: Míry a body pro skok vysoký a hod míčem uveřejněny budou příště.

Prostná žen pro slet župy Střední AOS. 1945.

Sestavila May Konečná. — (Pokračování.)

(Dokončení.)

Věta B.

- I. 1. Výskokem podřep přednožný levou — uchopit za ruce ve vyšší ramen
2. poskokem na pravé přednožit povýš levou
3. poskokem na pravé přinožit levou a podřep snožný
- II. = I. opačně
- III. 1. vztyk — vzpažit zevnitř předloktí šikmo dovnitř, dlaně dolů
2. upažit, předloktí mírně vzhůru ohnuté, ruce vztýčené, dlaně dovnitř
3. převrácením rukou připažit
- IV. 1. celý obrat vlevo do stoje zanožného pravou — odpažit, ruce vzklopené
2. vztýčením rukou připažit — přísunem pravé stoj spatný
3. výdrž
- V. 1. 2. 3. klek snožmo — předpažením vzpažit zevnitř, uchopit za ruce
- VI. 1. záklon, hled vzhůru — paže výdrž
2. 3. výdrž
- VII. 1. 2. 3. vzpřím a zvolna předklon
- VIII. 1. hluboký předklon — sed na paty — zapazit zevnitř
2. 3. výdrž
- IX. 1. vzpřím — pustit ruce, předpažit vzhůru, ruka vzklopená, pravá zapazit, dlaně vzad
2. zapazit levou, dlaně vzad — předpažit vzhůru pravou, ruka vzklopená
3. předpažit vzhůru levou, pravá výdrž
- X. 1. vzpažit zevnitř, ruce dovnitř vzklopené
2. vzpažit dovnitř, předloktí zkřížit, pravé před levým, ruce vztýčené, dlaně stranou
3. vzpažit zevnitř, ruce dovnitř vzklopené
- XI. 1. podpor klečmo — zanožit pravou povýš
2. 3. výdrž
- XII. 1. 2. 3. výdrž
- XIII. 1. vzpřím — předkrok pravou vpřed, předpažit vzhůru zevnitř, dlaně dolů
2. 3. výdrž
- XIV. 1. vztyk do stoje zanožného levou — zapazit zevnitř, dlaně vpřed
2. 3. výdrž
- XV. 1. celý obrat vlevo do stoje přednožného levou — předpažit zevnitř, dlaně nahoru
2. 3. výdrž
- XVI. 1. přísunem levé stoj spatný — připažit
2. 3. výdrž
- XVII. 1. půl obrat vlevo — unožit povýš pravou — upažením vzpažit dovnitř, dlaně k sobě
2. stoj úkročně pravou, upažit, dlaně dolů
3. unožit povýš pravou — vzpažit dovnitř, dlaně k sobě
- XVIII. 1. podřep — zkřížit zanožmo dovnitř pravou — upažit dolů, prsty vztýčené, dlaně dolů
2. 3. výdrž
- XIX. 1. 2. 3. půl obrat vpravo a tři přísunné kroky vpravo stranou po kruhu — předpažit zevnitř, uchopit za ruce
- XX. 1. podřep přednožný levou — paže výdrž
2. 3. výdrž

- XXI. — XXXIV. = XVII. —
- XXV. 1. vztyk — zanožit povýš pravou — vodorovný předklon (váha) — paže výdrž
2. 3. výdrž
- XXVI. 1. vzpřím — půl obrát vpravo do stoje únožného pravou — vzpažit zevnitř levou, upažit dolů pravou, palce vpřed
2. 3. výdrž
- XXVII. 1. přisunem pravé podpor dřepmo — hlava skloněná
2. 3. výdrž
- XXVIII. 1. 2. 3. výdrž
- XXIX. 1. 2. 3. zvolna vztyk — vzpřím — předpažením vzpažit, palce nazad
- XXX. 1. půl obrát vlevo do stoje zánožného pravou — vzpažit zevnitř, palce nazad
2. přisunem pravé stoj spatný
3. výdrž
- XXXI. 1. zapažit zevnitř levou, předpažit vzhůru pravou a kroužek v záruči dolů dovnitř pravou (volné mávání)
2. kroužek v záruči dovnitř pravou mírným pokrčením paže
3. výpon — napnout pravou paži, vztýčit ruku, dlaň vpřed
- XXXII. 1. stoj spatný — připažit
2. 3. výdrž.

Celý oddíl se opakuje ještě jednou. Na první dobu v I. taktu, když se oddíl cvičí po druhé, udělej celý obrát vlevo do stoje přednožného levou, zapažit zevnitř, dlaně vpřed. Dále se pokračuje stejně.

Přechod a závěr.

Takt 4/4.

- I. — IV. Mezihra.
- V. 1. — 4. Cvičky nejkratším způsobem přejdou do čtveřic; Prvé stojí na značce Druhé cvičenky, Čtvrté na značce Třetí cvičenky a Druhá a Třetí stojí mezi značkami; čelem vpřed
- VI. 1. — 4. výdrž
- Prvá:
- VII. 1. stoj zánožný levou — zapažit dlaně vzad — sklon hlavy

2. 3. 4. výdrž
- VIII. 1. — 4. výdrž
- Druhý:
1. podřep zánožmo levou — zapažit, dlaně vzad — předklon trupu i hlavy
2. 3. 4. výdrž
2. — 4. výdrž
- Třetí:
1. klek levou vzad — zapažit, dlaně vpřed — předklon trupu i hlavy
2. 3. 4. výdrž
1. — 4. výdrž
- Čtvrtý:
1. klek levou vzad — zapažit, dlaně vpřed
2. klek snožmo — sed na paty — předklon
3. 4. výdrž
1. — 4. výdrž
- Všechny:
- IX. 1. vzpřím — předpažit napravo vzhůru, paže mírně pokrčené, dlaně nahoru, prsty volné (Čtvrtá v sedu na patách)
2. 3. 4. výdrž
- X. 1. — 4. výdrž
- XI. vzpažit zevnitř, předloktí šikmo dovnitř, dlaně dolů, prsty volné
2. 3. 4. výdrž
- XII. 1. vztyk — přisunem levé stoj spatný (Čtvrtá předkrokem pravé před) — předpažit vzhůru, dlaně dolů
2. 3. 4. výdrž
- XIII. 1. vytočit trup o 90° vlevo — vzpažit zevnitř, palce vzad
2. 3. 4. výdrž
- XIV. 1. vytočit trup o 180° vpravo — připažením vzpažit zevnitř, palce vzad
2. 3. 4. výdrž
- XV. 1. vytočit trup o 90° vlevo — výpon — uchopit za ruce, hled vzhůru
2. 3. 4. výdrž
- XVI. 1. stoj spatný — připažit
2. 3. 4. výdrž.
- K O N E C .

BETTY PRENER:

Games

This is the third and last of a series of games that have been published for the past few months. I have heard from some of the teachers advising me that they have been able to put these games to their own use with their classes and this is truly

heartening. It would be nice, however, to hear from teachers with classes in our Northeastern, Eastern and Southern Districts, as to whether the games described were profitable to them in their teaching or whether they can be improved upon.

Your comments are still awaited.

MÍČOVÉ HRY.

Na chyby

Utvoří se dvě družstva aneb kolo — na počet cvičících nezáleží. Hází si míčem jeden druhému — buď sousedovi aneb přes kolo, aneb družstvo družstvu. Kdo míč nechytí klekne na jedno koleno, po druhé na obě kolena, a po třetí jest vyřazen z hry. Kleší-li někdo na jednom kolenu a chytí míč, postaví se, kleší-li na obou na jedno, chytí-li opět, vstane.

(Po třetí, kdo nechytne míč, jest možno dáti trest — postavit do kruhu a házet po něm. Když trest jest vykonán, může se vrátit zpět do hry.)

Vyřazená z kruhu.

Hráči se postaví do kruhu v stoji rozkročném, takže se dotýkají chodidly. Střední hráč v kruhu snaží se vyraziti z kruhu lehký míč mezi nohama některého hráče. Ti tomu zabráňují oběma rukama v předklonu. Středním stává se ten, komu míč proklouzne.

Na jelena.

Hráči stojí v kruhu. Jeden z nich jde doprostřed — jelen. Ostatní podávají si míč a snaží se prostředního udeřiti. Podaří-li se někomu jej udeřiti, jde na jeho místo.

Bend and Stretch Relay

Teams can number from 8 to 10 players. Players should be about one step away from each other (single file) — feet astride. First player passes ball overhead (on a given signal) — second player passes ball between feet, etc. The last player carries the ball to front of line and the team succeeding in doing this in the shortest period of time is the winner.

Volleyball-Serve Relay

Players are divided into teams of equal number and stand in relay formation behind a starting line. Ten feet in front of this starting line a volleyball net is stretched across the court, the top being from six to eight feet from the ground. Each team has a ball, or all may play with one ball. One player of each team stands on the opposite side of the net to catch and return the ball. The players of each team serve the ball over the net in turn. Each player has one try on each round. The returned ball is caught by the next player of the team the preceding server passing to the rear of the line when his serve is completed. One point is scored for a team each time the ball is served over the net.

Volleyball Passing Race

Teams in relay formation in ranks, with from 6 to 10 feet between shoulders. The

ball is passed up the line and back again to the first player, being kept in the air throughout. A high arc is the best play. No player may catch the ball, hold it, or touch it more than once (twice optional) in his play, or it score sa minus point for his team, as does a ball touching the floor or one played out of order. A dropped ball is recovered by the player missing it. Winner — lowest minus score.

Volleyball Serve-and-Return Relay

Stretch volleyball net across the court and draw a service line on the ground on each side, parallel to it, and at a distance of from ten to thirty feet, according to proficiency of players. Two teams — equally divided, each team stands behind its own service line. The first player of the first team serves a volleyball from anywhere behind his line. As he takes his position, the first player of the opposite team steps into his own court to receive the ball. The receiver returns the ball on the fly, hitting it only with the open hand (one or both) and not allowing it to bounce. Both served and returned balls must fall within the opponents' court. The ball is received by No. 2 of the serving team, who at once serves from behind his line, while the first receiver steps back to his original position and No. 2 of his team steps forward to return the next serve. This rotation continues until each player of each team has had his turn, when the serving team become receivers and the receiving team serve. One point is scored for a team for each good serve or return. A service is not good if the ball touches the net, but a returned ball is good if it touches and goes over.

All Run

(Use a Handsize ball or beanbag)

A square is drawn on the ground or floor. All players gather within this, including one who holds the ball. The ball man throws the ball into the air, whereupon all of the other players run in any direction as far as they can. The thrower remains on his place, catches the ball, and as he does so cries "Hold!" Upon hearing this, all of the others must instantly stop running. The thrower then aims his ball at one of these other players, and if he succeeds in hitting him the player hit must change places with the thrower. Should he miss, all of the players return to the square and the same thrower takes another trial.

Arch Goal Ball

(Basketball should be used)

Relay formation, facing a basketball goal or any substitute. Each file has a basket-

ball. At a signal each leader passes the ball backward overhead, the next player catches it and passes it in the same way, and so on to the end of the line. When the last player receives the ball, he runs forward and tries to throw it into the basket, standing on a line marked from 5 to 10 feet from the goal. He is allowed but one throw, when he quickly takes his place at the front of his file (which moves backward one place to make room for him), and at once passes the ball backward overhead. The last player, in turn, runs forward, throws for goal, etc. This is repeated until each player in a file has thrown for the goal, etc. Each goal made scores two points for the team. The team wins which has the highest score when all the players have thrown.

II. — This may also be played on time. Then each player throws until he succeeds in getting the ball into the basket. The team wins whose last man finishes first.

Ball Jump Race

The players stand in files as for relays behind a starting line at one end of the room, and another line is drawn about a yard from the opposite end-wall. On the latter line, in front of each team, is placed a basketball or tennis ball. At a signal, each No. 1 runs to the far line, places the ball between his feet, and, holding it there only by the pressure of the feet, jumps back to the starting line, letting the ball go only when he has crossed this latter line. No. 2 then picks up the ball in his hands, runs with it to the far line, and jumps back with it between his feet. The team whose last man gets back first wins the game.

Basket-Goal Clock-Throw

This may be played in individual or team competition.

The free-throw line is extended to form a semi-circle, or rim, with the goal as center of the radius. Two, three, or four points are marked on each half of this line, and one at the center directly opposite the goal. The player stands on each in turn and throws once for goal, beginning on the right and moving clockwise. He scores one point for the first goal, two for the second, three for the third, etc.

Call-Ball

The players are numbered and scatter irregularly over the playground or gymnasium. One tosses a ball, at the same time calling the number of some other player. This player must run forward and catch the ball before it has bounced more than once. Any player who is successful in this takes the place of the first tosser. Any player who fails rejoins the others, but three failures put him out of the game. For large numbers it is well to have two balls, tossed by two different players. The one who is tossing the ball will add much to the interest of the game by calling the names of players who are at a considerable distance from the ball, or for any other reason may have a particularly difficult task in reaching the ball in time; or he may take them unaware, as by calling the same name twice in succession, etc. There is no limit to the number of times a player may be called. A variation of this game — play it in a circle.

Naše ukázková tvorba.

(Dokončení.)

Různé ty přídavky, vždy téměř neorganické (zpěvy, recitace, divadelní výstupy a netělocvičné gestikulace) ruší klidný a tělocvičný běh skladby. Autor tím svou věc zabíjí, místo aby ji (tak se domnívá) zkrášlil. Spojovati tělocvičný ráz s jinými je velmi choulostivá věc! Takové cvičení má jediné pak místo jako zábavná atrakce na večírky, besídky, zábavy ..., nikdy však nezíská rážení tělocvičného.

Plýtká myšlenková náplň skladby svádí skladatele k jistému pohybovému násilí a nucenosti. Aby totiž nevybočil z rámce, jež si autor názvem vytýčil, nutí svou předsta-

vivost a obrazotvornost k plodnosti — ne vždy šťastné. Námět potřebuje to a to, tedy se to sešroubuje, udělá několik nemožných přechodů, nedbá se na celkovou ústrojnost skladby, přidá se nějaká afektovanost s básničkou či nicotností — a je číslo k vystoupení!

Tělocvičná skladba má plynouti nenuceně; pohyby mají vyrůstati jeden z druhého. Všechno umělé a násilné je na újmu. Tím vítanější bude proto skladba, čím více využije autor prostých, nenucených tvarů, jež se víží k námětu. Není tudíž naší chválou, jsou-li na jevištích a cvičištích předváděny

násilné, neživotné a netělocvičnou fantasií sestavené skladby — složené kolikrát jen z důvodů prestižních, či dokonce hmotných! Zásadou při samostatném tvoření bud' čerpej ze života!

Hojně se hřeší také proti přiměřenosti — vhodnosti. Autor si má býti vědom věku, výcviku a smýšlení cvičební složky, již svou práci věnuje. Chybuje se netoliko v nesnadnosti a složitosti, ale také ve špatné volbě prostředků a námětu. Obsah, délka, skladba, rytmus, nesnadnost — jsou znaky, které se velmi a velmi mění podle toho, pro koho skládáme. Není řídkým zjevem, že se dětem předpisují věci, hodící se pro dospělé. Často pak vidíme zase dospělejší cvičence předváděti něco, co se pro jejich stáří a výkonnost nehodí. Je rovněž nevhodné zatěžovati malé kluky dlouhým cvičením (paměť, únava!) a chtíti po nich složití rytmus, jako je opět nerozumné skládati pro vyspělejší práce krátké a lehké...

Bude dosti perným oříškem vystihnouti po všech stránkách, co se komu hodí a nehodí. Ukazatelem tu bude zase život a zvyky, té které cvičící složky. Přiměřené a vhodné je to, co cvičenci rádi vykonávají, čímž přiměřeně i stoupá jejich výkonnost, čili cvičení jde — klape!

Snaha po rozmanitosti a původnosti je velmi správná. Někteří autoři však jí zneužívají. Starý námět se přisoustruhuje, oblékne do jiného hávu, přidá se něco jiných (proto často násilných!) změn atd. A tak se z bohatosti pohybů a nápadů rodí původní sice, leč přece jen kopírovaná práce, stojící k původní tvorbě jako stín. Opravdu cenná a originální skladba se tak hned nepodaří, je k tomu potřebí tvůrčí síly a času! Dnešní tvořivá praxe nás téměř denně zaplavuje věcmi, k jejichž vyhotovení nebylo kolikrát ani času, natož tvůrčích schopností! O takový výtěžek není co stát, neboť jen zlehčuje vydatný tělocvik.

Není-li nových nápadů, nebylo by rozumnější použití prací jiných, třeba ne domácích? Což musíme viděti v absolutním požadavku: cvičení od domácích autorů — takový zisk, že pohrdneme skladbami jiných, často hmatatelně lepších!? Je-li už jednou Amerika objevena, nač se zdržovati znovu jejím objevením, nač nekráčet jinam, kde je ještě úhor?

Nezdravá snaha po původnosti svádí skladatele k chybě největší, že práce nemá hod-

noty tělocvičné. Naše podia předvádějí často všechno možné (balety, divadelní a kostýmové titěrnosti, scény, obrazy atd. . .) jen ne mužná, vydatná (a při tom krásná) cvičení. Efektu se obětuje cena tělovýchovná, která je nejpřednější. To proto, že nácvik vystoupení zabere dosti času, jež takto promrháme pramizerným tělocvikem.

Mnohé známé a libivé skladby zaměstnávají bud' někdy málo tělesně, nebo jen jednostranně. A přece nelze slevit z požadavku, aby autor dělal nejdříve tělocvik, pak aby teprve doplňoval a zkrášloval. Že to jde, dokazují nám někteří sokolští skladatelé. Ti však jsou si jistě vědomi, že sokolská praxe chtě nechtě musí věnovati hojně z cvičebního času na nácvik pro veřejná cvičení, besedy, akademie, závody atd. Že to nejde vždy a všude nacvičovati mimo cvičební hodiny, psal podepsaný v našem časopise, kde se pokusil posouditi naše vystupování tělovýchovná. Jsme-li tedy už donuceni k tomu zlu stále a stále něco nacvičovati, zmenšíme to zlo tím, že skládáme nebo vybereme vydatnou a tělocvičnou věc!

Tělocvičná hodnota cvičení se už sama vyhne mělkosti, parádnosti, lacinému efektu, nevhodnosti; ona strhne a upoutá svou odbornou výší, svou zjevnou působivostí, ač netřeba, aby z cvičících ustavičně kapal pot! Za tuto — ryze tělocvičnou stránku — musíme bojovat neochvějně, nebo kam bychom přišli s laciným brkem?!

c) P r o v e d e n í :

Každá, i prvotřídní skladba, stojí a padá s provedením. I slabší koncepce — hezky, jaře a s chutí zacvičená — má úspěch. I o této věci bylo už na tomto místě psáno. Všechno záleží, což je pochopitelné, na nácviku. Této otázce bude věnován samostatný článek.

Provedení ukázkové skladby má býti přesné, jednotné, svižné. Pohyb má splývati s hudbou, která jej neomezuje, ale činí vládním. Těžkopádnost a nejednota, nesoehra a nedbalost to jsou znaky, jež zabíjejí tu nejlepší práci.

Jaký bude závěr po vytknutí předností a závad? Je potřeba podporovati tvoření dobrých a krásných cvičení, ke kterémuž účelu máme zavedena veřejná cvičení. — Dobré věci se však nedosáhne přechvalováním a zakrýváním chyb, nýbrž jedině věcným vyzvednutím předností a poukázáním na chyby.

classes in Junior grade before coming to the Seniors. She has taken part in many tournaments in the higher division and is more at home on parallel bars than almost any place I can think of right now. She has also been a member of the Teachers' Staff of her gym and helped a lot in the work of the župní náčelnictvo.

All the girls in and around Chicago wish Mildred lots of luck in her new calling, and we hope she will keep on coming in for

classes at Sokol. Besides Mildred we have several other members in the armed forces — I wrote about SPAR Adamec, WAC Maloney, and just a month ago Anna Žák Zeman stepped into the WAC ranks and we'll be hearing from her, too, in these columns. WAVE Pospíšek is also to be heard from. Good luck to you all — we back home wish for your early return. Nazdar!

Emilie Welcl.

ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

FINANČNÍ VÝKAZ JEDNATELE AOS. PŘÍJEM V MĚSÍCI ÚNORU 1945:

Sokolice Omaha, Neb., přisp. za IV. čtvrtletí	\$ 13.75
Sokol Yukon, Okla., přisp. za I. čtvrt.	10.80
Sokolice Milwaukee, Wis., přisp. za II., III. a IV. čtvrtletí	58.20
Sokolice Los Angeles, Cal., přisp. za IV. čtvrtletí	18.45
Sokolice Slávské, Cicero, Ill., přisp. za IV. čtvrt.	30.40
Sokol Houston, Tex., přisp. za IV. čtvrtletí	8.00
Sokol Rozvoj, Chicago, přisp. za III. a IV. čtvrt.	28.80
Sokol Belcamp, Md., přisp. za IV. čtvrt.	16.65
Sokol Belcamp, Md., na povál. Fond Čsl. Sokolstva	73.00
Sokol Tyrš, Cleveland, příspěvky za IV. čtvrt.	81.85
Sokol Tyrš, Cleveland, splátka na starý dluh	18.15
Sokol Tyrš, Cleveland, na povál. Fond Čsl. Sokolstva	300.00
Sokol Omaha, Nebraska, přisp. za IV. čtvrtletí	52.50
Br. Karel Doubek, Powel, Wyo., na povál. Fond Čsl. Sokolstva	10.00
Kroužek ručních prací Svornost, na povál. Fond Čsl. Sokolstva	25.00
Sokol Los Angeles, Cal., příspěvky za IV. čtvrt.	37.50
Sokolice Libuše, Omaha, Neb., příspěvky za IV. čtvrt.	5.15
Celkem	\$757.80

Vydání:

Bašta, Musil & Co., poplatek za záruky úředníků	\$ 18.75
Poštovné a vydání náčelnictev za 6 měsíců	37.30

Služné náčelníka a pořadatele Tech.

Hlídky za únor	116.80
Služné jednotele Obce za únor	136.90
Služné vzdělavatele a redaktora	93.50
Služné výpravčího Sok. Amer.	15.00
R. Mejdrich & Co., tisk Sok. Amer.	257.04
Sokol Chicago, nájem úřadovny za březen	25.00
Poštovné a vydání úřadovny	7.10
Ill. Bell Tel. Co., účet za únor	8.49

Celkem \$715.88

Porovnání:

Zůstatek z měsíce ledna	\$740.35
Vydání v únoru	715.88

Celkem	\$1,498.15
Vydání v únoru	782.27

Zůstatek na březen \$782.27

Náčelnictvo A. O. S.

ZÁPIS

o schůzi náčelnictev AOS., konané ve středu
21. února 1945 v 8.20 večer
v úřadovně AOS.

Zápis o schůzi 24. ledna 1945 přijat.

Schůzi vedl náčelník br. Jelínek.

Přítomni: Danková, Farová, Holeková, Jelínková, Prenerová, Škarydová, Barcal, Jelínek, Linhart, Šimon, Stránský. Omluveny: Divišková, Tintěrová.

Náčelník župy Severovýchodní br. Frank Krátký v obsáhlé zprávě líčí činnost v župě, která je velmi pěkná a čilá i za daných válečných poměrů. Připojuje i program práce pro příští období. Sděluje výsledky voleb náčelnictva župy. Žádá různé věci a technické potřeby, což vyřízeno. Též zpráva o pěkné činnosti Sokola Tyrš v Clevelandu s povděkem vzata na vědomí.

Zpráva náčelníka AOS. přijata a uvedena v zápis: Sokol Batawa v Canadě přijal stejné cvičení, jako má župa Střední a vyžádal si několik otisků cvičení a hudby. Stejně cvičení přijala župa Severovýchodní a některé jiné jednoty v obci. Všem poslány kopie cvičení a hudební doprovody. — Z omezeného množství cvičení a hudby, které máme na ruce posílá se cvičitelstvu na žádost, co je možné. Naše knihovna je velmi vyčerpaná. — Spojené Sokolstvo na východě uspořádalo závody dorostu, kterých se úspěšně zúčastnila župa Východní AOS. — Župa Severovýchodní udržuje velmi pěknou činnost tělocvičnou v jednotách, zásluhou obětavého cvičitelstva a župního vedení. — Župa Střední taktéž koná velmi dobrou práci tělocvičnou v jednotách a má připravený bohatý pořad tělocvičných podniků. — Župa Severní a Pacifická se odmlčela. — Západní župa cvičí pouze v několika jednotách. — Slabá činnost je též v župě Jižní. — Tajný závod co zkouška zdatnosti proveden bude třetí týden v květnu 1945. Župa Severovýchodní jej zařadila do pořadu podniků a župa Střední přijala jej též a zvláště pro žactvo bude proveden pod dozorem župy u všech jednot. — V minulém správním roce naší činnosti tělocvičné bylo velice citit zásah války do sokolského zřízení. Vzdor tomu, ač oslabeno o zdatné borce, vykazuje pěknou práci, která snad i když je menší, vyžádala si větší vypjetí sil. Je nutné udržeti činnost tělocvičnou všude, kde je to možné a pečovat ze všech sil o výchovu vedoucích. — Minulá válka trvala kratší dobu a obnovení činnosti trvalo po několik let. Tato válka trvá již leta, tudíž i následky jsou těžké a obnova rovněž potrvá déle. Snaha vedoucích žup a cvičitelstva zasluhuje ocenění. Rovněž členům a členkám náčelnictva AOS. patří uznání. Dobře se drží i odchovanci našich škol cvičitelských. Pracujeme i nadále pilně v pevné víře, že při dobré vůli a poctivé práci uchováme činnost tělocvičnou a sokolskou i přes doby, pro nás dnes tak vážné a těžké.

Zpráva náčelnice AOS. ze zvláštní pravidelné schůze žen náčelnictva obce, a oznámení výsledků voleb přijata. Jednotlivé body se vztahují k celkové technické činnosti, jež se projednávají společně.

Zpráva jednatelky náčelnictv AOS. za uplynulý běžný rok čtena a přijata. Obsahuje výkaz činnosti a účast na schůzích.

Cvičitelská škola AOS. 1945. Předsednictvo AOS. schválilo návrh na pořádání školy. Župám a jednotám sdělí se podrobnosti a vyřídí se předběžné záležitosti. Jednáno o učením rozvrhu, aby tento byl do-

plňující pro pokročilé žáky a přístupný mladším posluchačům. Dle usnesení náčelnictva žen AOS. má býti trvale učitelkou ve škole jedna žena.

Pro květnové závody AOS. v jednotách, všichni členové náčelnictva berou živý zájem a bezprostředně před závody sjednotí se plánované cviky, aby dle usnesení včas, to jest týden před závody, byly doručeny vedoucím žup a jednot. Základní pravidla se ještě jednou uveřejní.

Volby pro rok 1945 jsou následovné: Náčelník a náčelnice AOS. zůstávají v úřadech dle volby sjezdu AOS.

Náčelnictvo mužů AOS.: Václav Stránský, I. místonáčelník; Josef Šimon, II. místonáčelník; zástupce do vzdělávacího sboru AOS. a pořadatel T. H. br. Jarka Jelínek. Zástupce do AAU. a vedoucí atletiky br. Josef Šimon. Vedoucí her br. Ed. Linhart. Člen náčelnictva br. Stanley Barcal. Navržen za nového člena br. Standa Matoška, člen Sokola Berwyn, Ill.

Náčelnictva žen: Betty Prenerová I. místonáčelnice a předsedka zdravotního odboru AOS. Zdeňka Tintěrová II. místonáčelnice a vedoucí atletiky. Vedoucí her sestra Anna Divišková. Členky: Anna Farová, Josefina Holeková, Antoinette Škarydová. Jednatelka náčelnictv Hilda Jelínková. Doporučeno, aby odměny zůstaly stejné jako roku minulého. Členům a členkám bylo náčelníkem a náčelníci poděkováno za jejich práci v uplynulém roce.

Náčelník vzpomíná s plným uznáním práci vynikajícího učitele sokolského a národního pracovníka br. Josefa Čermáka, kterému bude 25. února 87 let a usneseno poslati mu zdravici obou náčelnictv AOS.

Nazdar!

Hilda Jelínková, jednatelka.

Ú. V. Sbor A. O. S.

ZPRÁVA VZDĚLAVATELE A.O.S.

Ve zprávě vzdělavatele AOS. za uplynulý rok, podané ve schůzi předsednictva AOS., byly uvedeny příčiny a všechny slabé stránky dosavadní činnosti práce vzdělávací v jednotách a župách.

Jelikož v nynějším mém stavu nelze mi po dlouhou již dobu schůze předsednictva AOS. navštěvovati, nevím, jak se zprávou bylo naloženo a proč nebyla v orgánu našem uveřejněna. Na dotaz k jednání AOS. bylo mi sděleno, že zpráva moje byla předána Ústř. vzdělávacímu sboru AOS. k projednání. Jak s ní naložili, to dosud nevím.

Ve zprávě poukazoval jsem na to, že veškeré snahy o nápravu a povzbuzení ku

opravdové a cílevědomé činnosti naprosto selhaly. Kde toho příčina, snadno lze soudit z toho, jak málo se pojímá zodpovědnost vzdělavatelů žup a jednot, neboť z 90 jednot a 7 žup pouze 24 jednot a 5 žup zvolily minulého roku vzdělavatele jak vidno z adresáře, kdežto dvě silné župy, Střední a Východní a 66 jednot vůbec v adresáři neměly vzdělavatele.

Jest to sice nepatrné procento jednot, které sice vzdělavatele si zvolily, avšak o jejich práci ústředí neví ničeho, jelikož vzdor všemu připomínání žádných zpráv za celou dobu ústředí neobdrželo. Jediná župa Severovýchodní vykazuje dobrou snahu a její činnost přičiněním vzdělavatele br. Ant. Svobody honosí se porozuměním práce vzdělavací, čehož dokladem zdařilý kurs, o němž přinesli jsme v našem orgánu referát a doporučili ostatním župám k následování.

Ale dosud, jak se zdá, nadarmo!

Jest to lhostejnost až přímo zarážející, zvláště v dnešní době, kdy třeba je zvýšené činnosti na poli vzdělávacím, když činnost tělovýchovná jest vážně ohrožena úbytkem cvičitelů a nadějných boreců.

Či vlastně vinou jest práce vzdělavací brzděna? Zda-li vina toho spočívá na vzdělavateli AOS. a na Ústř. sboru AOS., pak bylo by nejlépe povolati agilnější pracovníky do ústředí, aby odpomohli dosavadní nečinnosti, aneb jak před časem bylo navrhováno vzdělavatelem AOS., aby získán byl schopný kočovný cvičitel-vzdělavatel, jelikož vzdělavatel Obce ve svém stáří 78 let cítí následky těžkého poranění v tělocvičně, tudíž že nemůže osobním stykem řídit a dohlížet na práci vzdělavatelů, jak by toho bylo žádoucí a jak bylo jeho vřelým přáním.

Pokud se týče kočovného cvičitele-vzdělavatele, otázka tato dosud je nevyřešena, jelikož dnes těžko naléztí schopnou sílu, a mimo toho bylo by to spojeno se značným vydáním s platem a s cestovními výlohami, obzvláště v nynější době cestování vlakem neb autem.

Samo náčelnictvo AOS. cítí nutnou potřebu kočovného cvičitele pro dohled na župy a jednoty, pro agitaci na povznesení činnosti ve venkovských jednotách a pro oživení ruchu sokolského v zapadlých jednotách. Tu je třeba cvičitele-vzdělavatele a organisátora, a ten nám dnes schází!

Vzdělavatel AOS. konal vždy, co bylo v jeho moci a když seznal marnou snahu vzdor všem pokynům, návodům a výzvám ku vzdělavatelům v našem orgánu, žádal předsednictvo AOS. o sprostění úřadu svého s patričními důvody a poznatky výše uve-

denými, leč resignace jeho nebyla přijata a slíbená mu byla pomoc dvou hlavních činitelů obce.

Ohledně mé dosavadní práce připomínám, že téměř v každém čísle našeho orgánu přinášel jsem návrhy a příklady na povzbuzení vzdělavatelů ku činnorodé práci, však marně — snad ani nebylo to čteno. Mimo toho vypravil jsem "Příručku pro vzdělavací školy" se 24 články, z nichž 19 jsem sestavil, br. Vojan 3, br. Zmrhal a br. Jelínek po jednom. Vedle toho upravil jsem dvě scény pro dorost a sice "Čechy" a "Moravu", v nichž vystižena památná místa a události z dějin národa českého, v kterýchžto scénách promlouvali hoši a děvčata, aby se naučili českou řeč a měli poznání a úctu ku vlasti svých předků.

Bohužel, obě tyto scény dosud nebyly provedeny, jak bylo slibováno a výtisky jejich leží ladem v úřadovně AOS., ježto žádný vzdělavatel se o ně nepřihlásil. Byly též uveřejněny v orgánu a vydány tiskem pro studování účinkujících ve scéně.

Konče svoji zprávu s tím úmyslem, uzná-li předsednictvo AOS., že nevyhovují, aby místo mé obsadilo jediné kočovným vzdělavatelem a cvičitelem, který by byl schopen v plné míře konati své poslání v župách a jednotách.

Děkuji upřímně starostovi br. Prchalovi a jeho náměstkovi br. Zmrhalovi za vše, čím mně v těžkém a zodpovědném úřadu vyšli radou a pomocí vstříc a s přáním lepšího pochopení práce vzdělavací v tomto roce zdraví vás bratrskými: "Práci zdar!"

váš oddaný

Jarka Kořář, vzděl. AOS.,

(a 2. března letošního roku 60 let členem Sokola).

Ž u p a S t ř e d n í .

ZE SCHŮZE VÝKONNÉHO VÝBORU ŽUPY STŘEDNÍ, 23. ÚNORA.

Schůzi vedl župní starosta br. Břetislav Vaněk, za přítomnosti 32 zástupců ze sokolských jednot Americký, Brookfield, Berwyn, Chicago, Havlíček-Tyrš, Plzeň, Slávský, St. Louis, Tábor, Town of Lake. Omluveny Čechie a Rozvoj. Ve schůzi byli přítomní co hosté bři. starostové z jednot Tábor, br. Cyril Popelka a ze Sokola Slávský br. Anton Doležal. Dále ses. Louise Kremlová z Plzeňského Sokola a ses. Pavlovská. Br. Doležal pronesl pozdrav za Jednotu Slávský a žádal o udržení spolupráce mezi jednotami, zvláště za nynějších po-

měří, kdy všemožné úsilí musí býti vynaloženo za tím účelem, aby sokolské tělocvičny zůstaly otevřené. Br. Cyril Popelka, starosta Sokola Tábor, už 51 let činný v Sokole, se omlouval, že vzal na sebe "otěže starostenství" a vzpomněl 49 chlapců, mimo dorostence, kteří jsou ze Sokola Tábor ve válečné vřavě. Br. Zárobský, dlouholetý zástupce Plzeňského Sokola v župě, byl uvítán starostou Vaňkem po delší nemoci.

Nastolení činovníků provedl starosta Americké Obce Sokolské, br. Karel M. Prchal. Poděkoval činovníkům, kteří poslední rok se zástupci jednot snažili se udržet v řadách sokolských život opravdu sokolský. V době, která vyžadovala, aby všechno naše úsilí soustředilo se na úkoly, které přinesla válka, kdy bratři a sestry vstupovali a volání byli do branné moci, kdy bratři a sestry na každém úseku výrobním nastavovali pracovní hodiny hodinami dalšími, kdy byli zaměstnání v různých směnách a nebylo mnohým vůbec možno účastnit se práce, přece v sokolovnách hemžilo to životem a když někde ochabovali, udržován byl alespoň kádr jednot, který nedal padnout naději v lepší dny. Poděkoval jim jménem všeho sokolského bratrstva, jménem všech jednot, které do župního ústředí je poslaly, jménem celého sokolského sdružení i jménem svým.

K činovníkům, kteří pověření pak vésti osudy župy v roce 1945 i všem zástupcům promluvil asi následovně:

"Vedli jste všichni naše sokolské župní ústředí již v roce posledním. Mnozí již řadu let. Vedli jste je dobře a proto a jenom proto vůli členstva byli jste znovu vybráni, abyste ve svých úřadech setrvali. Připomínat vám povinnosti vašich úřadů není potřeba. Zastávali jste je, víte, co vás očekává. Nezklamte nikdy důvěru ve vás vloženou.

Všechny vás pak, sestry a bratři, prosím, abyste chránili čistotu sokolství, které právě dovršilo 80 let své zdárné činnosti na půdě Spoj. Států. Chraňte naše sdružení, aby vždy zůstalo hnutím, aby spolkaření, které jinde snad ovládá život — nenašlo půdy v řadách sokolských a nikdy, za žádných okolností, nedovolte, aby porušeno bylo heslo "Ani zisku, ani slávy" — ku kterému vždy dodávám, ani závisti. Snažení, z vůle pomoci, vyvěrající z bratrství, nalézající uspokojení jen v práci dobře vykonané, pro dobro společné. Žijte svoje sokolství vnitřně, projevujte je bratrskými činy. Bud'te tvrdí k sobě, bratrský k svému okolí. Práce vaše přinese pak zdárné výsledky a bude vás těšit. V té práci hledejte své štěstí, tam je naleznete.

U svých jednot získejte podporu župnímu úsilí. Je na vás a vašich jednotách, jak se život zde utváří. Župa, toť naše společné těleso. My sami a jen my sami můžeme ho učinit zdravým a silným. Zvolení činovníků zavazuje, sestry a bratři. Volbou projevujeme i vůli za těmi a s těmi, které jsme si zvolili, stát a pracovat. Vím, že znáte všichni své povinnosti a věřím, že jim vždy plně dostojíte. Zdar vaší práci, zdar župě, zdar Sokolstvu, věrně vytrvejte!"

Promluvil více, škoda, že jsem nemohla zachytit vše. Župní starosta, br. Vaněk, mu sokolsky poděkoval. Do úřadů byli uvedeni: Břetislav Vaněk, starosta; místostarostka ses. Marie Radvanovská; jednatelka ses. Klára Štichová; pokladník br. Josef Brouk; předseda vzdělavacího odboru, Karel M. Prchal; náčelník br. Josef Regner; náčelnice ses. May Konečná; účtující výbor, bři. Slíva, Vorel a Kopp. Hospodářský výbor, Radvanovská, Welclová, br. Štěpán. Zástupce do Kraj. výboru ČNS, starosta Vaněk.

Ve schůzi byly podávány zprávy činovníků. Náčelník Regner sdělil, že návštěva v tělocvičnách v roce 1944 byla celkem 50 mužů, 108 dorostenců a 242 žáků. Jednotou, mající nejvíce mužů, Slávský; dorostenců, Chicago; žáků, Havlíček-Tyrš. Náčelnice ses. Konečná hlásila, že dochází žádosti o prostná župní z jiných měst a všem bude vyhověno. Br. Červený že rozepisuje hudbu.

Závody dorostu se budou konat 4. června; žákyň 2. června; dorostenek a žen 4. a 5. června.

Sokolský den v Plzeňském Parku 2. neděli v červnu, dne 10. června.

Vzdělavací odbor župy Střední zahájil činnost a jednatelka Radvanovská sdělila, že předsedou byl zvolen br. Prchal. Členové vzděl. odboru jsou vzdělavatelé z jednot a odbor bude kooptovat další členy z jednot k rozšíření činnosti. Je důležité, aby vzdělavatelé jednot docházeli do schůzí odboru. Budou se zakládat vzdělavací kroužky mládeže. Pěstujte zpěv v tělocvičnách a při schůzích. Přípravy k oslavě 80. výročí sokolstva ku konci t. r. jsou zahájeny.

Sbírka ve prospěch Infantile Paralysis Fondu spočítána. Po večírku při nastolení úředníků župy zúčastnili se všichni přítomní počítání více jak jedno sto krabiček a celkový obnos zatím zní na \$842.50. Dosud nebylo odevzdáno několik krabiček a členky se žádají, aby tak učinily v nejbližších dnech. Seznam sběratelek a obnosy jimi sebrané budou uveřejněny po odevzdání peněz.

Župa Východní

ZÁPIS

ze schůze župy Východní, konané dne
19. února 1945.

Schůzi předsedal starosta Jos. Gregor. Zápis ze schůze minulé po přečtení schválen jak sepsán.

Dopisy: Župní příspěvky poslala Jed. Sokol Belcamp, Md., \$10.95 Nově zvolené úředníky a úřednice oznamují jednoty: Sokol Little Ferry, N. J., Sokol Curtis Bay, Md., Sokol Philadelphia, Pa., Sokolice Baltimore, Md. Americká Obec Sokolská v dopise oznamuje, že v poslední schůzi předsednictva AOS. byl projednán dopis náš z celoroční župní schůze. V prvé řadě ohledně založení "Sokolské Legie" z příslušníků Sokolstva po skončení této války, v základě Obec schvaluje naši myšlenku, ale potřebuje býti důkladně propracována, proto byla doporučena Ústřednímu Vzdělávacímu Sboru a Náčelnictvu a doufáme, že bude uskutečněna. Druhá žádost naše jest, zlepšení našeho orgánu Sokol Americký hodnotnými články a používání více čítecí látky v angličtině. Rovněž i toto bylo předáno Ústřednímu Vzdělávacímu Sboru. Ohledně třetí naší žádosti: vynechání technické hlídky v Sokole Americkém a tištění této zvlášť, bylo po debatě rozhodnuto tuto v orgánu ponechat až do příštího sjezdu. Tištění zvláštní hlídky a rozesílání této bylo by spojeno s větším finančním nákladem.

Zprávy z jednot: Sokol Fuegner, L. I., pořádá veřejné cvičení dne 13. května. Zároveň bratři Sokola Fuegner, L. I., doporučují, aby župa pořádala večerní školu pro cvičitele. Po vysvětlení župa schvaluje toto doporučení a br. Jos. Gregor, starosta župy a dlouholetý cvičitel se uvolil tyto večerní školy uspořádat každý čtvrtek, počínaje měsícem březnem. Vůkolní jednoty města New York budou upozorněny technickým sborem, aby tyto školy obeslaly schopnými cvičenci. Sokol Little Ferry, N. J., oznamuje nově zvoleného zástupce do župního výboru. bratra Wm. Zabranského, kterého starosta přivítal.

Sokol New York pořádá veřejné cvičení dne 25. března a Sokolice New York pořádají Jarní tanec dne 7. dubna.

Br. pokladník, Anton Chaloupka, oznamuje, že zakoupil \$500 War Bond, jak na celoroční župní schůzi bylo usneseno.

Příjem v této schůzi \$10.95, vydání \$424.50.

Tim program schůze vyčerpan a starosta schůzi za skončenou prohlásil.

Nazdar! Joseph Kolman, jednatel.

Župa Severovýchodní

CELOROČNÍ ZPRÁVA VÝKONNÉHO VÝBORU SOKOLSKÉ ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ.

Když sestavujeme celoroční zprávu o činnosti nějaké organizace, činíme tak z jednoho důvodu: Abychom si učinili přehled o vykonané práci za celý rok. Přehled ten nás buď uspokojuje a posiluje k další činnosti — nebo neuspokojuje, a pak hledáme příčiny a chyby, a hledáme nápravu, aby činnost byla plodnější a my pak koncem nového roku spokojenější. Můžeme býti spokojeni s činností za minulý rok.

Do lednové schůze oznámily clevelandské jednoty svoje zástupce: Těl. Jednota Sokol Čech-Havlíček: K. Jahoda, L. Jahoda, M. Křížová, F. Jirsa a M. Bradová. Žel, že ses. Bradová se nemohla ani do první schůze dostavit. Zesnula náhle, dne 6. ledna. v plné sokolské práci. Dlouho bude vzpomínána jako obětavá sokolská pracovnice. Zástupci navštěvovali schůze nadprůměrně, až na br. Bicana, který bydlí příliš daleko.

Sokol Tyrš: Fr. Čech, Emil Dria, H. Kutiš, Leo Vsetečka, John Lisý. Br. Dria odpadl, neb churavěl a odjel z města. Bři. Čech, Lisý a Vsetečka navštěvovali schůze pravidelně.

Sokol Nová Vlast: Fr. Vavřinec, L. Linek, J. Tichý, A. Svoboda, V. Přech, Anna Plisková — br. Linek nenavštívil ani jednu schůzi a na jeho místo byla vyslána ses. Picková, která se do schůze nikdy nedostavila. Bři. Tichý, Svoboda a Přech navštěvovali schůze pravidelně.

Sokol Cleveland: Emily Hoch, Ann Škoda, A. Komanec, A. Malý, Fr. Kleinhampl a Bert Jilek. Sestry Hoch a Škoda a br. Kleinhampl navštěvovali schůze pravidelně.

Za starostu zvolen br. Jan Tichý, za náměstka I. br. Jan Lisý, za II. ses. Anna Škoda. Jednatel br. A. Svoboda, pokladníci-účetníci ses. Emily Hoch, ředitelem "Věstníku" br. V. Přech a redaktorem br. A. Svoboda.

Do župního zábavního výboru zvoleni sestry a bratři: L. Vsetečka, J. Jahoda, L. Jahoda, A. Svoboda, Anna Plisková, Ann Škodová a B. Jilek.

Dne 9. ledna byl zahájen župní vzdělávací kurs, který končil v sobotu dne 4. března. Přednášeli: ses. E. Welclová z Chicaga, br. Jarka Jelínek z Chicaga, čl. konsul br. E. Hajný, br. Spencer Lrwin, br. Fred Jirsa. Kurs měl neobyčejně krásný úspěch. Návštěva 30 posluchačů. Ohromnou většinou ženy a dorostenky — pouze

jeden dorosttenec. Při ukončení kursu promluvili účastníci: ses. Betty Polánka, ses. Olga Král, ses. Vlasta Šebková, dorostenka Helen Kavan a dorosttenec R. Čech. Kurs připravil župní vzdělavatel br. A. Svoboda za spolupráce br. J. Lisý, Fr. Krátký, Ferd. Jirsa a ses. Vlasty Šebkové. Většina přednášek byla anglická. Vzdělavatel připravil a rozmnožil celou řadu písní, které pak byly poslány na ostatní jednoty v župě.

Lednovou župní schůzi navštívila ses. E. Welclová z Chicaga, která zde byla návštěvou u Sokola Nová Vlast, kde přednášela, dále br. A. Kačer, který přijel do Clevelandu na sjezd Českého Národního Sdružení.

Tělocvičná Akademie se konala v neděli, dne 16. ledna v České Národní Síni na Broadway. Měla krásný úspěch a jak v únorové schůzi podával podrobnou zprávu br. Leo. Všeťčka, čistý zisk byl \$249.51 — největší to zisk za posledních deset let. Z technického hlediska byla akademie vzorná. Zásluha za to patří župní náčelnici ses. Vlastě Šebkové a župnímu náčelníku br. Fr. Krátkému.

Americká Obec Sokolská vyslala na Akademii náčelníka Obce br. Jarku Jelínka, který přijel o den dříve, měl poradu s technickým předsednictvem, přednášku ve vzdělavatelském kursu, v neděli pak navštívil cvičení "starších junáků", kteří každou neděli cvičí pod vedením br. Franka C. Čecha v Sokole Tyrš. "Starší junáci" vykonali pak za rok velký kus práce: obohatili program veřejných cvičení clevelandských jednot a letního veřejného vystoupení.

V únorové schůzi bylo schváleno doporučení technického předsednictva žen a za župní náčelnici zvolena ses. Vlasta Šebková, dále pak doporučení technického předsednictva mužů a za župního náčelníka zvolen br. Frank Krátký.

Československá Obec Legionářská nás pozvala k účasti na oslavě narozenin presidenta-osvoboditele T. G. Masaryka, na které bude mluvit br. J. J. Zmrhal z Chicaga. Pozvání přijato a členstvo vyzváno, aby se oslavy v plném počtu účastnilo.

V březnové schůzi bylo čteno pozvání Těl. Jed. Sokola Batawa v Kanadě, na veřejné cvičení na oslavu 60. narozenin pres. Dr. Ed. Beneše. Pozvání bylo přijato a další vyjednávání bylo předáno technickému předsednictvu. Zájezd do Kanady se pak uskutečnil dne 7. až 10. července. Výprava čítala 61 osob za vedení br. J. Lisýho. Za župu byl do Kanady vyslán starosta br. J. Tichý. S výpravou jeli: župní náčelnice ses. Vlasta Šebková, župní náčelník br. Fr.

Krátký, starosta Sokola Tyrš br. Leo. Všeťčka, jednatel br. Karel Zahradníček, jednatelka Sokola Čech-Havlíček ses. L. Jahodová. Zastoupeny byly všechny čtyři jednoty. Zájezd do Batawy byl krásným činem clevelandských.

V březnové schůzi bylo rozhodnuto pořádati župní konferenci a večer před ní pak uspořádati přátelský večírek.

Prátelský večer se konal v sobotu dne 29. dubna v Sokole Čech-Havlíček. Večírek byl pěkný. Přišli i ti nejstarší bratři clevelandští. Pověděli si, co měli na srdci, zapívali si. Konference se pak konala v neděli, dne 30. dubna. Z Toledo přijeli ses. a br. Saleta, ses. a br. Reisner a br. Polešovský. Detroitští nepřijeli. Byl zde jen br. Kočíš, který dlel v Clevelandě za svým zaměstnáním. Nejdůležitější usnesení konference bylo doporučení všem jednotám, aby si zavedly "poválečný fond" pro své členy.

V dubnové schůzi byl čten dopis od Krajského Výboru Č.N.S., kterým nás zvou k spolupráci při "Národním dnu", konaném dne 16. července. Pozvání přijato.

Výsledek tohoto usnesení byl, že clevelandské jednoty učinily vážné rozhodnutí, aby polovička čistého zisku z veřejného vystoupení byla věnována na akci druhého odboje. Byl to slušný obnos \$344.11.

Br. V. Přech pak přišel s nápadem, aby chom při "Národním dnu" otevřeli "český hostinec". Návrh přijat. Jednoty přispěly stejným dílem na zakoupení "dobrého" piva, br. Horák daroval šunky — sestry a bratři hodně práce a čistý zisk byl \$314.50. K tomuto podniku jsme prodali vstupenek za \$234.50 a Sokol Nová Vlast provedl sbírku mezi svým členstvem, která vynesla \$268.00. Celkový příspěvek k "Národním dnu" byl \$1,161.11.

Br. V. Přech, který je předsedou Krajského výboru Č.N.S., když podával zprávy o tomto velkém národním podniku, tak zdůrazňoval, že ve všech výborech pracují skutečně jen sokolští lidé.

V květnové schůzi bylo hlavně jednáno o zájezdu do Batawy, o našem letním veřejném vystoupení, o "Národním dnu" a o cvičitelském kursu, který připravuje technické předsednictvo.

V červnové schůzi přišlo pozvání od T. J. Sokol a Sokolice Detroit na jejich veřejné vystoupení, které konají dne 9. července na Sokolském Tábořišti u Sandy Bottom Lake. Bylo usneseno, by jednatel br. A. Svoboda tam zajel a Výkonný výbor zastupoval.

Letní veřejné vystoupení clevelandských jednot se konalo v neděli dne 25. června v zahradě České Síně Sokol na záp. Clark

Ave. Dopadlo velmi dobře. Cvičení bylo krásné a vzorně nacvičeno. Návštěva velká. Promluvil československý konsul br. Em. Hajný a starosta župní br. J. Tichý, který veřejně poděkoval vedoucím za velkou práci, kterou věnovali nácviku. Hospodářsky dopadlo veřejné vystoupení dobře. Br. Leo Všečeka oznámil v srpnové schůzi: Prodáno celkem 1,177 vstupenek — čistý zisk \$688.22.

V červencové schůzi oznámil župní náčelník br. Fr. Krátký, že cvičitelský kurs započne 30. července a potrvá tři týdny. Kurs měl úspěch. Přihlásilo se do něj 42 sester, bratří, dorostenek a dorostenců. Pět jich hned z počátku odpadlo. Průměr návštěvy byl 36. Po dva týdny vyučoval br. Fr. Krátký a ses. Vlasta Šebková, jim nápomocní byli: sestry M. Šimová, Helena Vondrášková a Eliška Pešková; bratři Fr. Kunášek a Frank Pliska. Třetí týden kursu vyučoval náčelník Obce, br. Jarka Jelínek z Chicaga. Během kursu promluvil československý konsul br. Em. Hajný o dějinách Sokolstva a jeho zakladatelích, dále br. Dr. Fred Melzer měl dvě anglické přednášky. Venkovské jednoty byly pozvány, nemohly však žádné kursisty vyslati.

V červenci tábořil Sokol Tyrš — asi 120 hochů a děvčat. Ostatní Jednoty netábořily.

Br. V. Přech byl pověřen Výkonným výborem, aby nás zastupoval na státním sjezdu American Slav Congress, v Youngstown, Ohio. Po sjezdu br. Přech podal zprávu, že sjezd byl velmi dobře řízen, českých a slovenských zástupců bylo hodně a sjezd se vyslovil pro znovuzvolení presidenta F. D. Roosevelta.

Do srpnové schůze se dostavil náčelník Obce br. Jarka Jelínek a br. Emil Hoch, bývalý člen Výkonného výboru, který je na dovolené — zasloužené dovolené, neb byl dva roky v zámoří.

Ve schůzi bylo usneseno, by br. Fr. C. Čech nás zastupoval na národním sjezdu American Slav Congress v Pittsburghu, který se koná poslední sobotu a neděli v měsíci září. Br. Čech v poslední chvíli nemohl do Pittsburghu jeti a proto br. starosta požádal br. A. Svobodu, aby do Pittsburghu zajel. Na sjezdu bylo na 2,500 delegátů z celé Ameriky. Jednání bylo ve skutečnosti politické a to vyslovení se pro znovuzvolení presidenta Roosevelta.

V zářijové schůzi bylo hlavně jednáno o pozvání American Slav Congress na neděli dne 29. října do Music Hall Cleveland Public Auditoria, kam je svoláno velké shromáždění Slovanů. Bylo usneseno, aby se Sokolstvo programu zúčastnilo a předvedlo

Amsterodámskou Osmu, Čsl. Besedu a kule. Návštěva při tomto podniku nebyla velká. Bylo to shromáždění politické a po podniku byly vysloveny poznámky, aby chom příště byli opatrnější než slibíme účast.

Zúčastnili jsme se hromadně oslavy národního svátku Československé Republiky, konané v České Národní Síní na Broadway. Oslava byla spojena se vzpomínkou na Bedřicha Smetanu. Účinkoval padesátičlenný orchestr. Oslava byla skutečně důstojná.

V říjnu započato zase již s přípravami na podzimní sezonu. Tělocvičná Akademie clevelandských jednot stanovena na neděli dne 21. ledna 1945 v České Národní Síní.

Z Detroit došlo pozvání na jejich Akademii, která se koná dne 10. prosince. Výkonný výbor vyslal do Detroit starostu br. J. Tichého a župního náčelníka br. Fr. Krátkého a náčelnici ses. Vlastu Šebkovou. Br. Krátký nemohl jeti. Za to však jelo ještě jiných pět sester, takže Cleveland byl v Detroit pěkně zastoupen. Akademie byla spojena s oslavou třicetiletého postavení Českého Národního Domu, budovy to Sokola Detroit.

Listopad a prosinec znamenají jen přípravy pro zimní sezony. V jednotách volby činitelů pro příští rok. Každá z clevelandských jednot si již založila svůj "poválečný fond".

Jednoty započaly svou zimní sezonu přednáškami a ukazováním pohyblivých obrázků, které má na svých bedrech br. Jan Lisý.

Když končím svou zprávu, nemohu jinak než zdůrazniti, že Sokolstvo koná více než svůj díl v druhém odboji. Někteří naši bratři a sestry věnují se činnosti v Českém Národním Sdružení cele. Konají tuto práci jako Sokolové a jako Sokolky.

Měli jsme za rok 1944 dvanáct schůzí. Vykonal se kus práce. Jistě si však všichni přejeme, aby se v r. 1945 vykonalo práce více — bude to těžký rok — bude se obtížněji pracovati — neb únava válečné doby postihne mnohé. Deset nebo dvanáct hodin práce sedm dní v týdnu — dá se vydržet rok nebo dva — jednou však musí přijít únava.

Potřebovali bychom tak v každé jednotě deset nových pracovníků. Musíme je najít. Až se sejdeme s celoroční zprávou za rok — tak si řekneme, že jsme to dokázali.

Se sokolským Nazdar!

Anton Svoboda, jednatel.

BUY U. S. WAR BONDS

SOKOL TYRŠ.

V neděli dne 19. listopadu konala Těl. Jednota Sokol Tyrš svou výroční schůzi za přítomnosti asi 120 členů a hostů. Schůze zahájena zapěním hymen. Starosta br. Leo Všeetečka vítá a představuje naše hosty: československého konsula p. Jos. Nového, našeho br. E. J. Hajného, obchodního radu československého vyslanectví, br. a ses. Ptákovy z Omahy, br. Krče od slovenského Sokola, br. V. Přecha a na návštěvě dlicího našeho bratra poručíka letectva Erni Kopecského.

Br. starosta vzpomíná všech bratrů, kteří jsou v branné moci na všech bojištích světa. Je jich dnes přes padesát. Někteří z nich se již nikdy mezi nás nevrátí, obětovali svůj mladý život, abychom my mohli svobodně žít. Jsou to bratři R. Kuba, J. Grunt a Ed. Kuděj a nyní v poslední době náš cvičenec, který se nemohl stát členem, ač jistě by později tak učinil, poručík letectva Jack Dudek. Také syn našeho dobrého bratra A. Kratochvilax Rob Kratochvil, položil svůj mladý život na poli válečném.

Povstáním byla vzdána poslední čest a vzpomínka padlým.

Obchodní jednání schůze bylo odloženo. Přijato bylo osm nových členů. Na cigarety do Francie našim hochům sebráno bylo \$86,00, což pro ně znamená 38,500 cigaret.

Prvním řečníkem byl československý konsul p. J. Nový. Začíná svou řeč tím, že poukazuje na práci, jakou Sokol koná a že všude, kde se jedná o prospěch národního podniku, ku všemu podává pomocnou ruku. Vzpomíná svého mládí a sokolské činnosti v rodné Roudnici. Sokol byl a vždy bude oporou demokracie, nezná oddechu věren jsa Tyršovu heslu "Stálým ruchem žijeme". V osvobozovací akci nabádá nás ku další záslužné činnosti a děkuje za vše, co jsme pro Československo vykonali a bud' me jisti, že námaha a práce naše nebyla marná. Ať je naší útěchou, že den odplaty je blízky.

Druhým řečníkem je náš bratr Spencer D. Irwin, který vítá přítomné bratrským "Nazdar" a pokračuje anglicky:

Dnešního rána jsem četl článek presidenta Ed. Beneše, uveřejněný v New York Times. Z článku cituje část, kde president Beneš varuje osvobozené národy evropské před občanskou válkou. Třeba že některý stát osvobozen spojenci, nebude spokojen, můžeme čekati domácí nepokoje. Je to plod dlouholetého strádání pod nazismem a nepokojná doba. Československo může a má největší možnost vzejíti z toho neporušeno. Šťastným osudem dějin je u vlády mladý

muž, prozíravý a největší politik evropský, který sestavil dnes v exilu vládu skutečně demokratickou. Dalekosáhlými vzájemnými úmluvami nejpřednějších států zabezpečil budoucnost Československa v poválečné Evropě. Vzpomenul také výročí 17. listopadu, masakru československého studentstva a věří, že ta mladá krev nebyla prolita marně a že opět bude Československo oporou demokracie celému světu jako v minulosti.

Posledním řečníkem byl náš milý host br. E. J. Hajný, který děkoval br. Spencer D. Irwinovi za slova, která pronesl a dodal, že dnes, když již část naší staré vlasti je osvobozena, není dílo ještě dokončeno. Naši lidé doma stále trpí a bojují. Je těžká rekonstrukce poválečná. Ve Washingtoně pracuje v tomto důležitém oboru a ví co práce a námahy to vyžaduje. Koná však tuto práci rád, tak jak my ji konáme zde. Doprava je nesmírně obtížná. Na Podparpatské Rusi je především potřeba léků a pro obtížnou cestu a nedostatek lodního prostoru, není ani možno léky v dostatečném množství z Ameriky odeslati. Bude třeba vydatné pomoci nás všech — ale pomoc tato nebude v dohledné době. Nemáme přímé dopravní linie a také po porážce Německa vezme to několik měsíců, nežli cesta z Ameriky bude taková, abychom naše dary a pomoc mohli odeslati. Proto je dále třeba setrvati v práci a již dnes sbíratí hlavně šatstvo, kterého je nejvíce třeba. V další své řeči objasnil situaci na Slovensku, kde slovenští hrdinové vyvolali povstání proti nenáviděným vetřelcům, povstání však bylo předčasně. Utrpěli jsme velké ztráty a území kontrolované Slovensko Radou bylo za velkých obětí ztraceno. Spoléhá na nás a celou československou Ameriku, že v práci neustaneme a vydržíme až do konečného vítězství.

Po řeči br. Hajného pronesli zdravice br. Pták z Omahy, L. Krč a V. Přech.

Krásná tato schůze byla pak zakončena "centovou" večeří a br. John Lisý ukazoval pohyblivé obrázky, filmy z posledního veřejného cvičení clevelandských jednot a ze zájezdu do Batawy. — K. Zahradníček.

Ž u p a J i ž n í

ZÁPIS

výroční schůze župy Jižní dne 28. ledna 1945 v dallaské sokolovně, Texas.

Přítomní: br. Ben Převrátil, V. Kraft, Fr. Rendl, Will. A. Nesuda, Mira Jurčík, Josef Vytopil, J. J. Kelarek, J. Milan, John Tirk,

L. O. Hošek, V. Kučera, Josef Kos, Anton Kos; sestry Mary Toběrný, Marie Filipse, Anna Milan, Fr. Tirková.

Schůzi zahájil br. starosta Ben Převrátil o 10. hod. dop. přivítáním bratrů a sester zástupců této schůze, s přílehlým proslovem k nynější válečné době.

Bratři a sestry zástupci odevzdávají své pověřující listiny.

Následuje čtení protokolu z poslední výroční schůze r. 1944.

Zprávy jednot:

Za T. J. Sokol Ennis br. J. Vytopil.

Za T. J. Sokol Fort Worth ses. Anna Milan.

Za T. J. Sokol Houston br. J. J. Kelarek.

Za T. J. Sokol Dallas ses. M. Toběrný.

Za T. J. Sokol San Antonio br. Will. A. Nesuda.

Za T. J. Sokol Galveston br. L. O. Hošek.

Za T. J. Corpus Christy br. V. Kučera.

Za T. J. Praha, Okla., předčítá br. jedn.

Za T. J. Yukon, Okla., čtena br. jedn.

Za T. J. Sokol Floresville přišla po schůzi.

Po přečtení zpráv zástupců jednot nastal cílý rozhovor, navrhuto, by jednoty oznámily jména bratrů vojáků, co jsou na vojně, neb se za ně neplatí ani k župě ani k Obci. Pak-li zaplatili, bude jim dán k dobru tento poplatek.

Další návrh dán br. L. O. Hoškem, by župa přispěla na poválečný fond Československé obci sokolské; všichni bratři a sestry jsou stejného názoru. Br. Jos. Vytopil navrhuje \$100.00, sestra Anna Milan podporuje, a též jednohlasně odhlasováno.

Br. Fr. Rendl oznamuje, že Jednota Dallas zaslala na tento účel \$28.00.

Veden rozhovor ohledně placení poplatků k župě, všichni zástupci se zúčastnili. V nynější době činnost v župě ochabla odchodem skoro všech cvičících bratrů, ale připomíná se, že až naši hoši přijdou zpět, a činnost v sokolovnách opět oživne, bude třeba stálého cvičitele neb i dva, a proto jest třeba, aby v župní pokladně byla hotovost. Sestra Anna Milan, bři. Josef Vytopil a J. J. Kelarek zvolení na účetní výbor ku prohlédnutí knih župního pokladníka.

Následuje polední přestávka.

Ve 2 hodiny odpoledne br. starosta Ben Převrátil zahájil odpolední jednání.

Br. Josef Kos, župní náčelník podává svoji zprávu. Dostavuje se br. Kučera, zástupce Jednoty Corpus Christi a podává zprávu za jeho jednotu. Ve svém prosluvu br. Kučera praví, že poměry po celé Americe jsou stejné, a je třeba vyčkati a vydržeti až se poměry změní. Účetní výbor podává zprávu,

že knihy prohlédli a jsou v úplném pořádku.

V pokladně v lednu 1945\$1,524.89
Vydání, cest. zást. r. 1944 60.52

Zbývá\$1,446.37
Úroky za rok 1944 40.14

Hotovost v pokladně\$1,504.51
Uloženo pod úrok\$1,275.00
Na bance 229.51

Celkem\$1,504.51

Nastává debata o zlepšení stavu v župě a lepší porozumění a spolupráci širší veřejnosti, S.P.J.S.T. též i častěji psáti v novinách, aby byly zprávy celé župy čtvrtletní a rozesílány všem jednotám.

Nastává volba župního sídla. zvolen Dallas opětně co sídlo župy.

Volba župních činnovníků: všichni úředníci zvoleni aklamačně.

Starosta br. Ben Převrátil, místostarosta V. Kraft, jednatel Anton Kos, pokladník Will. A. Nesuda, náčelník Josef Kos, vzdělavatelé Fr. Rendl a Jos. Vytopil.

Br. V. Kučera oznamuje, že Jednota Corpus Christi bude slavit 15leté výročí a táže se, co župní výbor učiní. Nastává rozhovor. Doporučeno vyslati za župu řečníka bratra Fr. Rendla a dle možnosti učiniti zájezd do Corpus Christi.

Doporučeno, by župní výbor rozeslal všem jednotám oběžník, by zaslaly jména a adresy všech bratrů cvičících co jsou na vojně, a župa opět rozešle adresář všech vojáků do všech jednot s doporučením, aby psaly bratrům a sestrám na vojně. Hovořeno o pěkné práci dallaských sester, které vydávají svůj vlastní časopis "Sokol Spotlight" a rozesílají jej bratrům na vojně. Hovořeno, zda-li by nebylo možno rozšířiti tuto věc po celé župě. Doporučeno zakoupiti mimeograf.

Na resoluční výbor zvolení bři. Fr. Rendl, Josef Vytopil a L. O. Hošek. Resoluce se zašle na: S.P.J.S.T., sestře Karle Čtvrtňkové v Houston, dallaské jednotě, českým časopisům a Sokol Spotlight.

Doporučeno a odhlasováno, aby bankovní poukázky byly podepisovány br. starostou a br. pokladníkem.

Starosta br. Ben Převrátil děkuje všem přítomným za účast a spolupráci a ukončuje schůzi v 5 hod. odpoledne.

Anton Kos, župní jedn.

FOR VICTORY...

United States War

Bonds and Stamps...

Župa Pacifická.

LOS ANGELES, CALIF.

V únorové měsíční společné schůzi Sokolů a Sokolic usnešeno vzpomenouti 35-letého založení T. J. Sokol a 30letí Sboru Sokolic a to 25. března v neděli odpoledne ve spolkové místnosti v LaCrescenta. Program sokolského odpoledne sestávat bude ze zpěvního, hudebního a snad i tělocvičného programu, proslovu br. starosty Olišara, představení zakládajících členů a členek, přednesení básně a blahopřání spolků.

Odešli nám na vojnu už i dorostenci! Ztratili jsme zase dobrého hochu a cvičence br. poručíka Josefa Zázvorku, byl zabít v létadle co cestující domů na dovolenou. Projevujeme zde jeho rodičům upřímnou soustrast! Na levé ruce raněn v bojích na Pacifiku navštívil nás bývalý jednatel a cvičenec br. Karel Chvíla. Přejeme mu brzké uzdravení a doufáme, že se bude moci držet zase hrazdy a s námi cvičit! Br. František Turek a jeho manželka, naši noví ochotníci, jsou z New Yorku, ne z Chicaga jak jsem v posledním dopise oznámil. Kdo by měl na prodej knihu Paskovského "Skupiny" pro ředitele tělesné výchovy na našich vyšších školách?

Poslední dobou jest v amerických měsíčních mnoho psáno o problémech vracejících se raněných vojáků z různých světových bojišť. Protože se bude vracet i mnoho našich hochů, bude to i problémem našich jednot!

Zajisté že je uvítáme ve sborových schůzích a ve cvičebních hodinách neb při večírcích jednot. Třeba je i finančně podarujeme. Uvítáme je taktním způsobem. Myslím tím, že když uvítáme bratra, který musí chodit pomoci berlí — nedáme se všichni při hudbě do tance a na něj chudáka sedícího v koutě tělocvičny zapomeneme! A nenadhodíme raněnému bratru, "tak vidíš, co z toho máš?" — osopil by se na nás, že ne on, ale my z jeho oběti máme dost! Neřekneme mu, "no ty už asi nikdy cvičit nebudeš" — ale řekneme mu, že doufáme, že zase bude zdrav, že jeho nehoda není tak zlá a že zase bude cvičit a ze cvičení s námi radost mít! Budeme chápat nervositu bratří, kteří prošli bombardováním a explosí traskavin a pomůžeme jim se zvolna z nervosy vyléčit. Ti, kteří budou cvičiteli zde ve Spojených Státech, ti co se vrátí zdraví a bratří ranění, všichni naučili se na vojné pořádku a budou chtít, aby byl v našich schůzích a cvičeních. A nedopustíme, aby bratří našli tělocvičny prázdné

— to by bylo první příčinou, že se mezi nás nevrátí.

Nebudeme vracejícím se bratřím hned nakládat plné ruce práce, budou toho mnoho mít dohánět, zvláště existenčně, mladší ve vzdělání a starší stavět si svůj rodinný život.

Lékařská věda má mnoho nových léků, rány našich hochů rychleji se budou hojit! Ale rána zasazená do duše člověka, třeba někdy nemíněná do opravdy, "že to tak říci nemyslel" — ta se stále hojí těžce. Proto teď než více kdy jindy si budeme "bratry" a "sestrami". Nazdar! — **Bílý.**

T. J. SOKOL SCIO, ORE.

Tak zase po dlouhé době pár řádek do našeho milého věstníku. Dosud se naše sokolská jednota udržuje při životě, ačkoli hodně pokulhává následkem válečných poměrů a odchodem mnoha mladých cvičenců. Doufejme, že litice válečná se již brzo přežene a v tělocvičnách nastane opět živý a veselý ruch. V této válečné době můžeme pozorovat, jak oprávněné a hluboce promyšlené jest sokolské heslo: Jedinec neznamená nic, ale celek vše. Co znamená jednotlivce sebe schopnější u jednoty, jde-li svou zvláštní cestou a ignoruje své spolubratry a spolusestry, aneb je-li sám ignorován většinou členů. Nedokáže nic, neb jen ve společné práci je možný úspěch a pokrok jednoty. Každý člen vyniká nějakými schopnostmi, ale zase každému čle- nu nějaké vlastnosti a schopnosti pochybují. A právě tu celek, jedná-li správně, může si vybrati a uplatnit ty dobré tvořící vlastnosti svých členů a prosadit zdárně ku předu. To samé porovnání platí na poměry mezi jednotami a sokolskou obcí. Co by dokázal náčelník Sokolské Obce Americké, kdyby si postavil svou hlavu a chtěl za každou cenu prosadit své osobní názory bez ohledu na to, jak sdružené jednoty o věci soudí? A co dokáže jednota proti usnešení celku? Zde vidíme, že rozhodně je třeba součinnosti všech složek organisace, aby zajištěn byl úspěch celku. A tu se právě velmi často chybí, a dělají se různé kliky a strany, které pak úspěch celku brzdí aneb úplně znemožní. Přimlouval jsem se jednou u krajana dosti uvědomělého (na pohled), aby navštěvoval cvičební hodiny Sokola, a on mě odpověděl, že si cvičí doma pro sebe a lépe, nežli by se naučil v Sokole. To samo dokazuje, že právě nic neví o cvičení a technice sokolské a je příliš v sebe uzavřený a tvrdohlavý, aby přijal poučení od druhých. Uznávám, že různé tělocvičné kursy doma mají svojí

zdravotní cenu, pakli jsou správně dodržovány, ale rozhodně se nemohou rovnat správně vedenému cvičení v Sokole. Kdyby nebylo společné práce, jako slety Obce sokolské a společná cvičení župy neb okrsku, kolik těch jednot by se udrželo? Právě ta součinnost s jinými a touha jedince i celku vyniknout při závodech dodává chuti a energie ku činnosti a zdokonalení. Tyršova soustava cvičení, ač byla sestavena někdy v letech 1860, do dnes je nejdokonalejší dílo, jež kdy bylo sestaveno a každý sokol, ba každý Čechoslován může býti právem hrdý na to, že v naší mateřské řeči máme soustavné cvičení, jemuž se žádné jiné nevyrovná, a ač se o to již mnoho schopných lidí pokoušelo, nedá se správně přeložit do cizích jazyků, aby povely krátké a jednoduché neztratily svoji všestrannost a pochopení. Na příklad, který jiný národ to dokáže vydati cvičení společná, pořadová, prostná, cviky na nářadí a s nářadím, úpoly a mnoho jiných odborů, pouze dle vlastního pojmenování bez obšírného vysvětlení, rozeslati po celém takřka světě, a po čase svolati tyto cvičence ze všech koutů světa a jejich cvičení je stejné, ač každá jednotka sama dle návodu cvičení doma nacvičila. To je možné pouze s použitím soustavy Tyršovy a proto je nutné tuto soustavu sokolskou udržeti a dle ní se řídit ve všech jednotách sokolských, neb zanikne-li tato soustava Tyršova, zanikne tím i Sokolstvo. Je mnoho mladých cvičenců, kteří nechápou pravé poslání a účel Sokola a domnívají se, že když se naučí páru kotrmelců, že je už prvotřídním sokolem. A kde jsou vedoucí podobného názoru, tam pomalu ale jistě jednotka zaniká, neb jednostranné cvičení se brzo znechutí a zprotiví. Cvičení, aby samo lákalo, musí býti promyšlené, rozvržené dle stáří a schopností na různé třídy a musí obsahovati všestranné cvičení, které svojí rozmanitostí láká a udržuje u cvičence stálý zájem. Ovšem v dnešní vřavě válečné je nouze o schopné vedoucí síly, a mnohé musíme prozatím přehlédnouti, ale i tu se má jíti cestou vytčenou, cestou správnou.

Ku konci vzdávám čest a uznání našemu bratru Jos. Čermákovi za jeho cenné články v Sokole Americkém. Kéž by naše mládež jeho články četla a dle toho se řídila, pak by byla budoucnost Sokola na dlouhá léta zajištěna. Přeji ti, bratře Čermáku, mnohá léta plného zdraví, bys nadále mohl pokračovati v plodné práci národní.

Eda Rubes.

ON PAY DAY, BUY BONDS!

T. J. SOKOL PORTLAND.

Jest mou smutnou povinností oznámiti úmrtí sestry Anežky Teplé, která zemřela neočekávaně po krátké nemoci.

Byla obětavou pracovnící pro naši sokolskou jednotu Portland, též horlivou dopisovatelkou do Sokola Amerického.

Zemřela 2. prosince 1944. Pohřební obřady se konaly v Portland Crematorium dne 5. prosince 1944 za veliké účasti krajanů a mnoho jiných amerických přátel.

Sestra Anežka Teplá přistoupila k T. J. Sokol Portland, Oregon, 2. května 1926. Poslední dobou zastávala úřad jednatelky.

Všem pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast a Tobě, sestro milá, klidný spánek věčný.

Za T. J. Sokol Portland, Oregon,
Joe Talafous, jednatel.

Z NAŠÍ MATRIKY AOS.

Sokol Moravan, Toledo. — Změna jména: Norek Anežka — Dye Anežka, Norek Marie — Miller Marie.

Sokol Chicago. — Noví členové: Mrzek Alex, Schultz Jerry. Přestoupil: Smunt Anton. Zemřel: Fencel John. Vyloučen: Kubicka Josef.

Sokol Fugner, Long Island, N. Y. — Zemřel: Růžicka Frank.

Sokol Town of Lake, Chicago, Ill. — Vyštopily: Vlasta Ericson, Elsie Mariska, Frances Englicher. Vylouč.: Bessie Ziska.

Sokol New York, N. Y. — Noví členové: Dr. Samuel Shilling, Antonín Wolf. Přestupní listina: Joseph Vávra. Zemřel: Josef Veselý, Jan Hubel, Karel Goldhammer. Vyloučen: John Fliger.

AMERICAN RED CROSS.

(Continued from page 219.)

The Czechoslovak Red Cross is confronted with numerous major tasks in France, and these were enumerated as follows: The delivery of messages to scattered members of families and a search for the missing. In social welfare, supply clothing to the destitute, help expectant mothers, give initial aid to the needy. In the health field, the supplying of medicines and nurses remain the chief tasks. In addition, technical and personnel assistance is afforded to the Czechoslovak military forces and repatriation offices.

"The main work of the Czechoslovak Red Cross, of course, will take place on liberated territory, to which our delegate has already gone from London. He will begin his work at once in conjunction, with local organizations," the representative declared.

ADRESÁŘ AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

AOS. A JEJÍ ODBORY:

Předsednictvo AOS. Schůze poslední pondělí v měsíci. Starosta: Karel M. Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel: Václav Konečný, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; náměstkové: Jar. J. Zmrhal, Jos. Sýkorová; pokladník: Jos. Falta.

Peněžní poukázky, at' už Money Orders anebo čeki, bud' teč vystavovány na jméno AMERICAN SOKOL UNION; k osobním čekům nutno připojit 10c v poštovních známkách na změnu. Adresa na všechny zásluky pro Předsednictvo AOS.: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Názeľnictvo AOS. Názeľník: Jarka Jelínek, 1412 W. 18th St.; názeľnice: Kate Danko, 4955 Henderson Ave.; jednatelka: Hilda Jelínková, 1412 W. 18th St., Chicago, Ill.

Ústřední vzděl. sbor A. O. S. Schůze 3. pondělí v měsíci v úřadovně Výk. výboru. Předseda: Jar. J. Zmrhal, 2426 S. Sawyer Ave., Chicago 23, Ill.; vzdělávatel: Jarka Kořaf, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Ústřední věstník "Sokol Americký".—Redaktor: Jarka Kořaf, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

ŽUPA VÝCHODNÍ, NEW YORK, N. Y.

Ústřední výbor. Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York, N. Y. Starosta: Josef Gregor, 1317 First Ave., New York City; jednatel: Josef Kolman, 1194 Brook Ave., New York 56, N. Y.

Názeľnictvo: Názeľník Jos. Szama, 425 E. 69th St., N. Y. C.; názeľnice Anna Svátek, 44-09—25th Ave., Astoria 3, L. I., N. Y.

Dopisy, týkající se různých odborů, zasílány bud' teč na jednatele oněch výborů.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

Výkonný výbor župy Severovýchodní. Starosta: Jan Tichý, 6114 Ridge Rd.; jednatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Schůze 2. sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave.

Názeľnictvo mužů: Názeľník: Frank Krátký, jednatel: Fr. Kunáček, 3438 W. 98th St. Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v 8 hod. večer v sokolovně na Wendell Avenue.

Názeľnictvo žen: Schůze každé 2. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave. Názeľnice: Vlasta Šebková, 3539 Hildana Road; místonázeľnice: Ann Škoda a Eliška Pešková; vedoucí dorostenek: Cecilie Antoř; vedoucí žákyň: Máňa Šima; vedoucí her a jednatelka: Vivian Lacina, 3241 W. 44th St.

Vzdělávací sbor župy Severovýchodní: Vzdělávatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Župní orgán, "Věstník sokolské župy Severovýchodní", měsíčník, 15501 Broadway, Bedford, Ohio. Redaktor: Anton Svoboda, 5280 Broadway, Cleveland, O.

ŽUPA STŘEDNÍ, CHICAGO, ILL.

Ústřední výbor: Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Starosta: Břetislav Vanek, 5445 S. Kedzie Ave.; náměstka: Mařka Radvanovská; jednatelka: Clara Šlichová, 1438 S. 61st St., Cicero, Ill.; pokladník: Jos. Bruck, 2345 S. 56th Ave., Cicero, Ill.

Názeľnictvo župy Střední koná schůze každou první středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole

Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Názeľník: Joseph Regner, 2522 S. Hamlin Ave.; I. místonázeľník: Ed. Linhart, 2424 S. 56th Ave., Cicero, Ill.; II. místonázeľník: George Kalaš, 2545 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.; jednatel: Frank Vorel, 1342 S. 61st Ave., Cicero, Ill. Členové názeľnictva:

Názeľnictvo žen župy Střední: Schůze se konají každý 2. pátek v měsíci v 8 hodin večer, v Sokole Chicago. Názeľnice: May Konečná, 1833 S. 56th St., Cicero, Ill.; I. místonázeľnice a vedoucí dorostenek: Lillian Šrámková, 3212 S. Harding Ave.; II. místonázeľnice a vedoucí žactva: Zdeňka Tlněra, 2111 S. 59th St., Cicero, Ill.; zapisovatelka: Máňa Jeníček, 3423 S. Euclid Ave., Berwyn, Ill. Členky názeľnictva: Marie Fuka, Irene Marek, Mildred Svoboda, Bobbie Růžicka, Rose Lejhanec, Blanche Tuma, Violet Doubek, Eleanor Navrátil.

Vzdělávací sbor župy Střední: Předseda:

ŽUPA ZÁPADNÍ, OMAHA, NEB.

Ústřední výbor koná své schůze každé druhé pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, S. 13th St., Omaha, Neb. Starosta: Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St.; jednatel: Jos. Tománek, 1708 "B" St., Omaha, Neb.

Názeľnictvo. Názeľník: Fr. Kopecký, 2401 "Q" St.; názeľnice: Frances Hulač, 5324 Seward St. Schůze 1. středu v měsíci večer.

Vzdělávací sbor: Š. Rokůsek, 1932 S. 16th St., předseda.

ŽUPA SEVERNÍ, ST. PAUL, MINN.

Ústřední výbor: Schůze každý první pátek v měsíci v síni Č.S.P.S. v 8 hod. večer v St. Paul. Starosta: Josef Pavlíček, 1767 Juliet Ave., St. Paul 5, Minn.; jednatel: Frank R. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul; názeľník: Frank Verner, 989 Scheffer Ave., St. Paul; názeľnice: Mildred Pleva, 487 St. Clair St.; vzdělávací odbor: Marie Svanhauser, 957 Scheffer St.

ŽUPA JIŽNÍ, DALLAS, TEXAS.

Ústřední výbor v Dallas, Tex.: Starosta Ben Převrtil, 7923 Dayton Ave.; jednatel Anton Kos, 5731 Mercedes St.; pokladník: Will. A. Nesuda, 3522 Frank Ave. Schůze 4. pátek večer v Sokolovně na 3706 Carl St. Všechny dopisy zasílejte pouze na jednatele.

Názeľnictvo: Názeľník Josef Kos, Ennis Market, Ennis, Texas; názeľnice Mary Filipec, 3104 S. Boulevard, Dallas, Texas.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel Joseph Vytopil, Ennis, Tex., Fr. Rendl, 2022—2nd Ave., Dallas, Tex.

ŽUPA PACIFICKÁ, SAN FRANCISCO, CAL.

Ústřední výbor: Starosta: Volta Plážil, 1212 Page St., San Francisco 17, Cal.; jednatel: Jos. Čížkovský, 650 Sanchez St. Schůze se konají v Sokol Hall, 739 Page St., každé 3. pondělí v měsíci v 8 hodin večer.

Názeľnictvo. Názeľník: F. Višek, 1435 Thousand Oak Blvd., Albany, Cal.; názeľnice: O. Prince, 424 W. Almond St., Compton, Cal.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel a dopisovatel: Jose Čížkovský, 650 Sanchez St., San Francisco 14, Cal.